

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

2009 - 2014

Έγγραφο συνόδου
Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων
Επιτροπή Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ισότητας των Φύλων

A7-0354/2010

7.12.2010

***I

ΕΚΘΕΣΗ

σχετικά με το σχέδιο οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου
όσον αφορά την ευρωπαϊκή εντολή προστασίας
(00002/2010 – C7-0006/2010 – 2010/0802(COD))

Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων
Επιτροπή Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ισότητας των Φύλων

Εισηγήτριες: Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Carmen Romero López

(Άρθρο 51 – Κοινές συνεδριάσεις των επιτροπών)

Υπόμνημα για τα χρησιμοποιούμενα σύμβολα

- * Διαδικασία διαβούλευσης
- *** Διαδικασία έγκρισης
- ***I Συνήθης νομοθετική διαδικασία (πρώτη ανάγνωση)
- ***II Συνήθης νομοθετική διαδικασία (δεύτερη ανάγνωση)
- ***III Συνήθης νομοθετική διαδικασία (τρίτη ανάγνωση)

(Η ενδεικνυόμενη διαδικασία στηρίζεται στη νομική βάση που προτείνεται στο σχέδιο πράξης)

Τροπολογίες σε σχέδιο πράξης

Στις τροπολογίες του Κοινοβουλίου η σήμανση των αλλαγών στο σχέδιο πράξης γίνεται με έντονους πλάγιους χαρακτήρες. Η σήμανση με απλά πλάγια απευθύνεται στις τεχνικές υπηρεσίες και αφορά τα στοιχεία του σχεδίου πράξης για τα οποία προτείνεται διόρθωση εν όψει της επεξεργασίας του τελικού κειμένου (για παράδειγμα, στοιχεία εμφανώς λανθασμένα ή που έχουν παραλειφθεί σε μία γλωσσική έκδοση). Αυτές οι προτάσεις διόρθωσης υπόκεινται στη συγκατάθεση των αρμόδιων τεχνικών υπηρεσιών.

Η επικεφαλίδα κάθε τροπολογίας σχετικής με υπάρχουσα πράξη, την οποία το σχέδιο πράξης προτίθεται να τροποποιήσει, φέρει μία τρίτη και μία τέταρτη σειρά που προσδιορίζουν αντίστοιχα την ισχύουσα πράξη και την τροποποιημένη διάταξή της. Τα τμήματα που λαμβάνονται από διάταξη υπάρχουσας πράξης την οποία το Κοινοβούλιο επιθυμεί να τροποποιήσει, ενώ το σχέδιο πράξης δεν έχει τροποποιήσει, σημαίνονται με έντονους χαρακτήρες. Ενδεχόμενες διαγραφές που αφορούν τα τμήματα αυτά σημαίνονται ως εξής: [...].

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίδα

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ	5
ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ	38
ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ	42
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ	51

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με το σχέδιο οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την ευρωπαϊκή εντολή προστασίας
(00002/2010 – C7-0006/2010 – 2010/0802(COD))

(Συνήθης νομοθετική διαδικασία: πρώτη ανάγνωση)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη την πρωτοβουλία μιας ομάδας κρατών μελών (0002/2010),
  - έχοντας υπόψη το άρθρο 76, παράγραφος β, το άρθρο 82, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, σημείο δ), και το άρθρο 289, παράγραφος 4, της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με τα οποία του υποβλήθηκε το σχέδιο πράξης από το Συμβούλιο (C7-0006/2010),
  - έχοντας υπόψη το άρθρο 294, παράγραφοι 3 και 15, της Συνθήκης για τη λειτουργία της ΕΕ,
  - έχοντας υπόψη τη γνωμοδότηση της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων σχετικά με την προτεινόμενη νομική βάση,
  - έχοντας υπόψη την αιτιολογημένη γνώμη που υποβλήθηκε από εθνικό κοινοβούλιο, στο πλαίσιο του Πρωτοκόλλου (αριθ. 2) σχετικά με την εφαρμογή των αρχών της επικουρικότητας και της αναλογικότητας, σύμφωνα με την οποία το σχέδιο νομοθετικής πράξης δεν συνάδει με την αρχή της επικουρικότητας,
  - έχοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν τα εθνικά κοινοβούλια σχετικά με το σχέδιο νομοθετικής πράξης,
  - έχοντας υπόψη τα άρθρα 37, 44 και 55 του Κανονισμού του,
  - έχοντας υπόψη τις κοινές συνεδριάσεις της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων και της Επιτροπής Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ισότητας των Φύλων, σύμφωνα με το άρθρο 51 του Κανονισμού (A7-0354/2010),
  - έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων και της Επιτροπής Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ισότητας των Φύλων (A7-0354/2010),
1. εγκρίνει τη θέση σε πρώτη ανάγνωση όπως παρατίθεται κατωτέρω·
  2. ζητεί από την Επιτροπή να του υποβάλει εκ νέου την πρόταση, αν προτίθεται να της επιφέρει σημαντικές τροποποιήσεις ή να την αντικαταστήσει με νέο κείμενο;
  3. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει τη θέση του Κοινοβουλίου στο Συμβούλιο, στην Επιτροπή και στα εθνικά κοινοβούλια.

ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ*

ΣΕ ΠΡΩΤΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ

[ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
σχετικά με την ευρωπαϊκή εντολή προστασίας

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 82 παράγραφος 1 *στοιχεία α) και δ)*,

την πρωτοβουλία του Βασιλείου του Βελγίου, της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, του Βασιλείου της Ισπανίας, της Γαλλικής Δημοκρατίας, της Ιταλικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Πορτογαλικής Δημοκρατίας, της Ρουμανίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Η Ευρωπαϊκή Ένωση έθεσε ως στόχο τη διατήρηση και ανάπτυξη ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.
- (2) Το άρθρο 82 παράγραφος 1 της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) ορίζει ότι η δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις στην Ένωση θεμελιώνεται στην αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών αποφάσεων κάθε είδους.
- (3) Σύμφωνα με το πρόγραμμα της Στοκχόλμης, που υιοθετήθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κατά τη σύνοδό του στις 10 και 11 Δεκεμβρίου του 2009, η αμοιβαία αναγνώριση θα μπορούσε να επεκταθεί σε όλα τα είδη αποφάσεων δικαστικού χαρακτήρα, ανάλογα με το νομοθετικό σύστημα, είτε στον ποινικό είτε στο διοικητικό τομέα. **Καλούνται επίσης η Επιτροπή και τα κράτη μέλη να εξετάσουν με ποιο τρόπο θα βελτιωθεί η νομοθεσία και τα πρακτικά μέτρα στήριξης για την προστασία των θυμάτων.** Στο πρόγραμμα επίσης επισημαίνεται ότι για τα θύματα αξιόποινων πράξεων μπορούν να προβλεφθούν μέτρα ειδικής προστασίας που πρέπει να είναι αποτελεσματικά στο εσωτερικό της Ένωσης. **Αυτή η οδηγία θα αποτελέσει μέρος συνεκτικής και συνολικής σειράς μέτρων για τα δικαιώματα των θυμάτων.**
- (4) Το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της **26ης Νοεμβρίου 2009 σχετικά με την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών καλεί τα κράτη μέλη να βελτιώσουν τις εθνικές νομοθεσίες και πολιτικές τους εναντίον κάθε μορφής βίας κατά των γυναικών και να αναλάβουν δράσεις για την αντιμετώπιση των αιτιών της βίας κατά**

* Τροπολογίες: το νέο ή τροποποιημένο κείμενο σημειώνεται με *έντονους πλάγιους χαρακτήρες*. η διαγραφή κειμένου σημειώνεται με το σύμβολο ■ .

των γυναικών, ιδίως εφαρμόζοντας προληπτικά μέτρα, και καλεί την Ένωση να διασφαλίσει το δικαίωμα όλων των θυμάτων βίας στη συνδρομή και τη στήριξη. Το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 10ης Φεβρουαρίου 2010 σχετικά με την ισότητα μεταξύ γυναικών και ανδρών στην Ευρωπαϊκή Ένωση – 2009 στηρίζει την πρόταση για την καθιέρωση της ευρωπαϊκής εντολής προστασίας των θυμάτων.

- (5) Σε έναν κοινό χώρο δικαιοσύνης, χωρίς εσωτερικά σύνορα, είναι απαραίτητο να διασφαλίζεται ότι η προστασία που παρέχεται σε ένα πρόσωπο εντός ενός κράτους μέλους διατηρείται και συνεχίζεται σε κάθε άλλο κράτος μέλος στο οποίο το πρόσωπο κινείται ή έχει κινηθεί. Θα πρέπει επίσης να διασφαλίζεται ότι η νόμιμη άσκηση από τους πολίτες της Ένωσης του δικαιώματός τους να διακινούνται και να διαμένουν ελεύθερα εντός της επικράτειας των κρατών μελών, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ) και το άρθρο 21 της ΣΛΕΕ, δεν έχει ως αποτέλεσμα την απώλεια της **προστασίας** τους.
- (6) Προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι αυτοί, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να θέσει κανόνες με τους οποίους η προστασία που πηγάζει από **ορισμένα μέτρα** προστασίας **ληφθέντα** δυνάμει του δικαίου κράτους μέλους («κράτος έκδοσης») μπορεί να επεκταθεί σε άλλο κράτος μέλος στο οποίο **■** το προστατευόμενο πρόσωπο **αποφασίζει να κατοικεί ή να διαμένει** («κράτος εκτέλεσης»).
- (6α) *Η παρούσα οδηγία λαμβάνει υπόψη τις διαφορετικές νομοθετικές παραδόσεις των κρατών μελών καθώς και το γεγονός ότι μπορεί να παρασχεθεί αποτελεσματική προστασία μέσω εντολών προστασίας που λαμβάνονται από αρχή εκτός των ποινικών δικαστηρίων. Η παρούσα οδηγία δεν ορίζει υποχρέωση τροποποίησης εθνικών συστημάτων για τη λήψη μέτρων προστασίας.*
- (6β) *Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στα μέτρα προστασίας που αποσκοπούν να προστατεύσουν ένα πρόσωπο από εγκληματική πράξη τρίτου, η οποία μπορεί, με οιονδήποτε τρόπο να συνεπάγεται κίνδυνο κατά της ζωής, της σωματικής, ψυχικής και γενετήσιας ακεραιότητάς του, π.χ. παρεμποδίζοντας κάθε μορφή παρενόχλησης, καθώς και την αξιοπρέπειά του ή την ατομική του ελευθερία, π.χ. παρεμποδίζοντας απαγωγές, τακτικές έμμονης παρακολούθησης και άλλες μορφές έμμεσου εξαναγκασμού και αποβλέποντας στην αποτροπή νέων εγκληματικών πράξεων καθώς και στη μείωση των συνεπειών προηγούμενων εγκληματικών πράξεων. Αυτά τα προσωπικά δικαιώματα των προστατευόμενων προσώπων αντιστοιχούν σε θεμελιώδεις αξίες που αναγνωρίζονται και τηρούνται σε όλα τα κράτη μέλη. Είναι σημαντικό να υπογραμμισθεί ότι η παρούσα οδηγία ισχύει για μέτρα προστασίας που στοχεύουν στην προστασία όλων των θυμάτων και όχι μόνον των θυμάτων βίας λόγω φύλου, λαμβάνοντας υπόψη τον ιδιαίτερο χαρακτήρα κάθε σχετικής εγκληματικής πράξης.*
- (6γ) *Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται σε μέτρα προστασίας, ανεξαρτήτως της φύσης - ποινικής, αστικής ή διοικητικής - της δικαστικής ή ισοδύναμης αρχής που εκδίδει την εν λόγω απόφαση, είτε στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας είτε στο πλαίσιο οιασδήποτε άλλης διαδικασίας έναντι πράξεως που έχει γίνει ή θα μπορούσε να γίνει αντικείμενο διαδικασιών από δικαστήριο που έχει δικαιοδοσία ιδίως σε ποινικές υποθέσεις.*

- (6δ) *Στόχος της παρούσας οδηγίας είναι η εφαρμογή μέτρων προστασίας που έχουν εκδοθεί υπέρ θυμάτων ή πιθανών θυμάτων εγκληματικών πράξεων και δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται σε μέτρα που εκδίδονται με σκοπό την προστασία μαρτύρων.*
- (6ε) *Εάν ένα μέτρο προστασίας, σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, εκδίδεται για την προστασία ενός συγγενούς του κυρίως προστατευόμενου προσώπου, η ευρωπαϊκή εντολή προστασίας μπορεί επίσης να ζητηθεί από το συγγενικό αυτό πρόσωπο και να εκδοθεί αναφορικά με αυτό, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις της παρούσας οδηγίας.*
- (6στ) *Κάθε αίτηση για την έκδοση ευρωπαϊκής εντολής προστασίας πρέπει να εξετάζεται με τη δέουσα ταχύτητα, λαμβανομένων υπόψη των ειδικών συνθηκών της υπόθεσης, συμπεριλαμβανομένου του επείγοντος χαρακτήρα της, του προβλεπόμενου χρόνου για την άφιξη του προστατευόμενου προσώπου στην επικράτεια του κράτους εκτέλεσης και, εφόσον αυτό είναι δυνατόν, του βαθμού επικινδυνότητας για το προστατευόμενο πρόσωπο.*
- (6ζ) *Εάν, σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, πρέπει να ενημερωθεί το πρόσωπο που προκαλεί κίνδυνο ή το προστατευόμενο πρόσωπο, η ενημέρωση αυτή πρέπει επίσης να παρασχεθεί στον επίτροπο ή στον εκπρόσωπο του ενδιαφερόμενου προσώπου, εφόσον αυτοί υπάρχουν. Πρέπει επίσης να δοθεί η δέουσα προσοχή στην ανάγκη να παρασχεθούν στο προστατευόμενο πρόσωπο, στο πρόσωπο που προκαλεί κίνδυνο ή στον εκπρόσωπό τους οι προβλεπόμενες στην παρούσα οδηγία πληροφορίες σε μια γλώσσα που κατανοούν.*
- (6η) *Στις διαδικασίες για την έκδοση και αναγνώριση μιας ευρωπαϊκής εντολής προστασίας, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν δεόντως υπόψη τις ανάγκες των θυμάτων, συμπεριλαμβανομένων των προσώπων που είναι ιδιαιτέρως ευάλωτα, όπως π.χ. ανήλικοι ή άτομα με αναπηρίες. Πρέπει επίσης να δοθεί η δέουσα προσοχή στην ανάγκη να παρασχεθούν στο προστατευόμενο πρόσωπο ή στο πρόσωπο που προκαλεί κίνδυνο οι προβλεπόμενες στην παρούσα οδηγία πληροφορίες σε μια γλώσσα που κατανοούν.*

I

(6θ) *Για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, δύναται να επιβληθεί μέτρο προστασίας κατόπιν δικαστικής απόφασης, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 της απόφασης-πλαίσιο 2008/947/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης δικαστικών αποφάσεων και αποφάσεων αναστολής εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους με σκοπό την εποπτεία των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων¹, ή κατόπιν απόφασης για μέτρα επιτήρησης, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 της απόφασης-πλαίσιο 2009/829/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή, μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης στις αποφάσεις περί μέτρων επιτήρησης εναλλακτικά προς την προσωρινή κράτηση².*

¹ EE L 337, 16.12.2008, σ. 102.

² EE L 294, 11.11.2009, σ. 20.

- (6i) *Σύμφωνα με το άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών και με το άρθρο 47, παράγραφος 2 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο πρόσωπο που προκαλεί κίνδυνο θα πρέπει να παρέχεται, είτε κατά τη διάρκεια της διαδικασίας που οδηγεί στην λήψη μέτρων προστασίας, είτε πριν από την έκδοση ευρωπαϊκής εντολής προστασίας, η δυνατότητα ακρόασης και το δικαίωμα αμφοσβήτησης του μέτρου προστασίας.*
- (7) Προκειμένου να αποτραπεί η διάπραξη νέου εγκλήματος κατά του θύματος στο κράτος εκτέλεσης, θα πρέπει να παρασχεθεί στο εν λόγω κράτος νομική βάση για την αναγνώριση της απόφασης που έχει ληφθεί προηγουμένως στο κράτος έκδοσης υπέρ του θύματος, ούτως ώστε να μην αναγκασθεί επιπλέον το θύμα να κινήσει νέα διαδικασία ή να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία στο κράτος εκτέλεσης εάν το κράτος έκδοσης δεν έχει εκδώσει την απόφαση. *Η αναγνώριση της ευρωπαϊκής εντολής προστασίας από το κράτος εκτέλεσης συνεπάγεται, μεταξύ άλλων, ότι η αρμόδια αρχή του εν λόγω κράτους, υπό την επιφύλαξη των περιορισμών που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, αποδέχεται την ύπαρξη και την ισχύ του μέτρου προστασίας που έχει ληφθεί στο κράτος έκδοσης, αναγνωρίζει την πραγματική κατάσταση όπως περιγράφεται στην ευρωπαϊκή εντολή προστασίας, και συμφωνεί ότι θα πρέπει να παρασχεθεί και να εξακολουθήσει να παρέχεται η προστασία αυτή σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο.*
- (8) *Η παρούσα οδηγία περιλαμβάνει ένα κλειστό αριθμό υποχρεώσεων ή απαγορεύσεων, οι οποίες, όταν επιβάλλονται στο κράτος έκδοσης και περιέχονται σε ευρωπαϊκή εντολή προστασίας, θα πρέπει να αναγνωριστούν και να επιβληθούν στο κράτος εκτέλεσης, υπό την επιφύλαξη των περιορισμών που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία. Και άλλα είδη μέτρων προστασίας μπορούν να υφίστανται σε εθνικό επίπεδο, όπως, για παράδειγμα, εφόσον προβλέπεται από την εθνική νομοθεσία, η υποχρέωση παραμονής του προσώπου που προκαλεί κίνδυνο σε συγκεκριμένο τόπο. Τα μέτρα αυτά μπορούν να επιβληθούν στο κράτος έκδοσης, στο πλαίσιο της διαδικασίας που οδηγεί στην έκδοση ενός μέτρου προστασίας, το οποίο δύναται, σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, να αποτελέσει τη βάση για μια ευρωπαϊκή εντολή προστασίας.*
- (8α) *Εφόσον στα κράτη μέλη αρχές διάφορων τύπων (αστικές, ποινικές ή διοικητικές) είναι αρμόδιες για τη λήψη και επιβολή μέτρων προστασίας, φαίνεται σκόπιμο να παρέχεται ελαστικότητα μεγάλου βαθμού στο μηχανισμό συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας. Συνεπώς, η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης δεν οφείλει σε κάθε περίπτωση να λάβει το ίδιο μέτρο προστασίας που έχει εφαρμόσει το κράτος έκδοσης, αλλά διαθέτει κάποιο βαθμό διακριτικής ευχέρειας να εγκρίνει κάθε μέτρο που κρίνεται επαρκές και κατάλληλο δυνάμει της εθνικής του νομοθεσίας ούτως ώστε να εξασφαλιστεί συνεχής προστασία στο προστατευόμενο πρόσωπο με βάση το μέτρο προστασίας που λαμβάνει το κράτος εκτέλεσης και σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην ευρωπαϊκή εντολή προστασίας.*
- (8β) *Οι υποχρεώσεις ή απαγορεύσεις στις οποίες εφαρμόζεται η παρούσα οδηγία περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, μέτρα που αποσκοπούν στον περιορισμό προσωπικών ή απρόσωπων επαφών μεταξύ του προστατευόμενου προσώπου και του προσώπου*

που προκαλεί κίνδυνο, π.χ. μέσω της επιβολής ορισμένων κανόνων επαφής ή περιορισμών στο περιεχόμενο της επικοινωνίας.

- (8γ) Η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης θα πρέπει να ενημερώσει το πρόσωπο που προκαλεί κίνδυνο, την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης και το προστατευόμενο πρόσωπο, για κάθε μέτρο το οποίο βασίζεται στην ευρωπαϊκή εντολή προστασίας. Στο πλαίσιο της κοινοποίησης στο πρόσωπο που προκαλεί κίνδυνο, θα πρέπει να λαμβάνεται μέριμνα για την προστασία των συμφερόντων του προστατευομένου, μη δημοσιοποιώντας τη διεύθυνσή του ή άλλα στοιχεία επαφής. Η κοινοποίηση τέτοιων στοιχείων θα πρέπει να αποκλείεται, εκτός εάν η παροχή διεύθυνσης ή άλλων στοιχείων επαφής έχει επιβληθεί ως αναγκαστικό μέτρο της υποχρέωσης ή της απαγόρευσης επί του προσώπου που προκαλεί κίνδυνο.*
- (8δ) Εάν η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης αποσύρει την ευρωπαϊκή εντολή προστασίας, η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης θα πρέπει να τερματίσει τα μέτρα που έχει λάβει προκειμένου να εφαρμόσει την ευρωπαϊκή εντολή προστασίας, ενώ η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης δύναται πλέον κατά τρόπο αυτόνομο, σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο, να εγκρίνει αυτεπαγγέλτως τυχόν άλλο μέτρο προστασίας για τη διαφύλαξη του ενδιαφερόμενου προσώπου σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο.*
- (9) Δεδομένου ότι η παρούσα οδηγία αφορά τις καταστάσεις στις οποίες το προστατευόμενο πρόσωπο κινείται σε άλλο κράτος μέλος, η εκτέλεση των διατάξεων της δεν συνεπάγεται μεταβίβαση προς το κράτος εκτέλεσης εξουσιών σχετικών με κύριες, ανασταλείσες, εναλλακτικές ποινές, ποινές υπό όρο ή παρεπόμενες, ή με μέτρα ασφαλείας που επιβάλλονται στο πρόσωπο που προκαλεί κίνδυνο, εάν το πρόσωπο αυτό εξακολουθεί να κατοικεί στο κράτος που εξέδωσε το μέτρο προστασίας.*
- (10) Εφόσον ενδείκνυται, θα πρέπει να είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν ηλεκτρονικά μέσα για την πρακτική εφαρμογή των μέτρων που εκδίδονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και τις συναφείς διαδικασίες.*
- (10α) Στο πλαίσιο της συνεργασίας μεταξύ των αρχών που συμμετέχουν στη διαφύλαξη του προστατευομένου προσώπου, η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης θα πρέπει να κοινοποιήσει στην αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης οποιαδήποτε παραβίαση των μέτρων που έχουν ληφθεί στο κράτος εκτέλεσης προκειμένου να εκτελεστεί η ευρωπαϊκή εντολή προστασίας. Η κοινοποίηση αυτή θα πρέπει να επιτρέπει στην αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης να αποφασίζει τάχιστα τη δέουσα ενέργεια σε σχέση με το μέτρο προστασίας που επιβάλλεται στο κράτος αυτό κατά του προσώπου που προκαλεί κίνδυνο. Η ενέργεια αυτή μπορεί να περιλαμβάνει, εάν χρειαστεί, την επιβολή στερητικού της ελευθερίας μέτρου εάν δεν είχε αρχικώς επιβληθεί στερητική της ελευθερίας ποινή, π.χ. ως εναλλακτικό μέτρο στην προσωρινή κράτηση ή ως συνέπεια της υπό όρο αναστολής της ποινής. Είναι αυτονόητο ότι κάθε τέτοια απόφαση, εφόσον δεν αποτελεί εκ νέου επιβολή ποινικής κύρωσης σε σχέση με την τέλεση νέας αξιόποινης πράξης, δεν εμποδίζει τη δυνατότητα του κράτους εκτέλεσης να επιβάλει, εάν χρειαστεί, ποινικές ή μη ποινικές κυρώσεις σε περίπτωση παραβίασης των μέτρων που έχουν ληφθεί για την εκτέλεση της ευρωπαϊκής εντολής προστασίας.*

- (10β) Εκτιμώντας ότι οι διάφορες νομικές παραδόσεις των κρατών μελών, όπου κανένα μέτρο προστασίας δεν θα ήταν διαθέσιμο στο κράτος εκτέλεσης σε περίπτωση παρόμοια προς την πραγματική κατάσταση που περιγράφεται στην ευρωπαϊκή εντολή προστασίας, η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης θα πρέπει να αναφέρει τυχόν παράβαση του μέτρου προστασίας που περιγράφεται στην ευρωπαϊκή εντολή προστασίας, της οποίας έχει γνώση, στην αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης.
- (10γ) Προκειμένου να επιτευχθεί η ομαλή εφαρμογή της οδηγίας σε κάθε επί μέρους περίπτωση, οι αρμόδιες αρχές του κράτους εκτέλεσης και του κράτους έκδοσης θα πρέπει να ασκούν τις αρμοδιότητές τους σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας, λαμβάνοντας υπόψη την αρχή *non bis in idem* (ου δις δικάζειν).
- (10δ) Το προστατευόμενο πρόσωπο δεν πρέπει να βαρύνεται με δαπάνες για την αναγνώριση της ευρωπαϊκής εντολής προστασίας οι οποίες είναι δυσανάλογες σε σχέση με παρεμφερή εθνική υπόθεση. Κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη οφείλουν να διασφαλίζουν ότι, μετά την αναγνώριση της ευρωπαϊκής εντολής προστασίας, το προστατευόμενο πρόσωπο δεν θα πρέπει να κινήσει περαιτέρω εθνικές διαδικασίες προκειμένου να επιτύχει, ως άμεση συνέπεια της αναγνώρισης της ευρωπαϊκής εντολής προστασίας, την έκδοση από την αρχή εκτέλεσης της απόφασης για τη λήψη μέτρων που θα εφαρμόζονταν σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο σε παρόμοια υπόθεση για την προστασία του προστατευόμενου προσώπου.
- (10ε) Έχοντας υπόψη την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης στην οποία βασίζεται η παρούσα οδηγία, τα κράτη μέλη θα πρέπει να προωθούν όσο το δυνατόν ευρύτερα την άμεση επαφή μεταξύ των αρμοδίων αρχών κατά την εφαρμογή αυτού το μέσου.
- (10στ) Με την επιφύλαξη της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης και των διαφορών στην οργάνωση του συστήματος απονομής της δικαιοσύνης στην Ένωση, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξετάσουν τη δυνατότητα να ζητήσουν από τους υπεύθυνους για την κατάρτιση των δικαστών, των εισαγγελέων, των αστυνομικών και δικαστικών υπαλλήλων που συμμετέχουν στις διαδικασίες που αποσκοπούν στην έκδοση ή αναγνώριση μιας ευρωπαϊκής εντολής προστασίας, κατάλληλα μέτρα εκπαίδευσης αναφορικά με τους στόχους της παρούσας οδηγίας.
- (10ζ) Προκειμένου να διευκολύνουν την αξιολόγηση της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να κοινοποιήσουν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή τα στοιχεία όσον αφορά την εφαρμογή των εθνικών διαδικασιών σχετικά με την ευρωπαϊκή εντολή προστασίας, τουλάχιστον για τον αριθμό των ευρωπαϊκών εντολών προστασίας που ζητήθηκαν, εκδόθηκαν και/ή αναγνωρίστηκαν. Στο πλαίσιο αυτό, θα ήταν επίσης χρήσιμες και άλλες πληροφορίες, όπως, για παράδειγμα, το είδος των αξιόποινων πράξεων.
- (11) Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας οδηγίας, και συγκεκριμένα η προστασία προσώπων που κινδυνεύουν, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς με μονομερείς ενέργειες των κρατών μελών λόγω της διασυνοριακής φύσεως των συγκεκριμένων καταστάσεων και μπορεί, αντιθέτως, λόγω της κλίμακας και των δυνητικών αποτελεσμάτων της, να επιτευχθεί καλύτερα στο επίπεδο της Ένωσης, η Ένωση μπορεί να θεσπίζει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο

5 παράγραφος 3 της ΣΕΕ. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 παράγραφος 4 της ΣΕΕ, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού.

- (11α) *Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να συμβάλει στην προστασία των προσώπων που διατρέχουν κίνδυνο, δεδομένου ότι συμπληρώνει χωρίς να τροποποιεί τις ήδη ισχύουσες πράξεις στον τομέα αυτόν, όπως την απόφαση-πλαίσιο 2008/947/ΔΕΥ του Συμβουλίου και την απόφαση-πλαίσιο 2009/829/ΔΕΥ του Συμβουλίου.*
- (11β) *Εάν μια απόφαση που σχετίζεται με μέτρο προστασίας υπάγεται στο πεδίο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις¹, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας², ή της Σύμβασης της Χάγης του 1996 σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση, την εκτέλεση και τη συνεργασία σε θέματα γονικής μέριμνας και μέτρων προστασίας των παιδιών³, η αναγνώριση και εκτέλεση της εν λόγω απόφασης θα πρέπει να λαμβάνει χώρα σύμφωνα με τη συγκεκριμένη νομική πράξη.*
- (11γ) *Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή πρέπει να προβλέπουν ενημέρωση σχετικά με την ευρωπαϊκή εντολή προστασίας, εφόσον κρίνεται σκόπιμο, στα υφιστάμενα εκπαιδευτικά προγράμματα και στις εκστρατείες ενημέρωσης σχετικά με την προστασία των θυμάτων από εγκληματικές πράξεις.*
- (11δ) *Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που αποτελούν αντικείμενο επεξεργασίας στο πλαίσιο της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, θα πρέπει να προστατεύονται δυνάμει της απόφασης- πλάσιο 2008/977/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, περί προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα τα οποία υποβάλλονται σε επεξεργασία στο πλαίσιο της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις⁴ και σύμφωνα με τις αρχές που καθορίζονται στη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης της 28ης Ιανουαρίου 1981 για την προστασία του ατόμου από την αυτοματοποιημένη επεξεργασία πληροφοριών προσωπικού χαρακτήρα, την οποία έχουν κυρώσει όλα τα κράτη μέλη.*
- (11ε) *Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να τηρεί τα θεμελιώδη δικαιώματα, όπως κατοχυρώνονται από το Χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και θεμελιωδών ελευθεριών, σύμφωνα με το άρθρο 6 της ΣΕΕ.*
- (11στ) *Όταν εφαρμόζουν την παρούσα οδηγία τα κράτη μέλη ενθαρρύνονται να λαμβάνουν υπόψη τα δικαιώματα και τις αρχές που προβλέπει η Σύμβαση για την εξάλειψη όλων των μορφών διακρίσεων κατά των γυναικών (CEDAW).*

¹ EE L 12, 16.1.2001, σ. 1. 1.

² EE L 338, 23.12.2003, σ. 1.

³ EE L 12, 16.1.2001, σ. 1.

⁴ EE L 350, 30.12.2008, σ. 60.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο -1
Στόχοι

Η παρούσα οδηγία θεσπίζει κανόνες που επιτρέπουν σε δικαστική ή ισοδύναμη αρχή κράτους μέλους, στο οποίο έχει ληφθεί μέτρο προστασίας με σκοπό να προστατευτεί πρόσωπο έναντι αξιόποινης πράξης άλλου προσώπου, η οποία μπορεί να θέσει σε κίνδυνο τη ζωή, τη σωματική ή την ψυχική ακεραιότητα και αξιοπρέπεια, την προσωπική ελευθερία ή τη γενετήσια ακεραιότητά του, να εκδώσει ευρωπαϊκό μέτρο προστασίας που επιτρέπει σε αρμόδια αρχή άλλου κράτους μέλους να συνεχίσει στο έδαφός του την παροχή προστασίας στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο, μετά την τέλεση, στο κράτος έκδοσης, πράξης η οποία έχει καταστεί ή θα μπορούσε να καταστεί αντικείμενο διαδικασίας σε δικαστήριο που έχει αρμοδιότητα συγκεκριμένα σε ποινικές υποθέσεις.

Άρθρο 1
Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- 1) Ως «ευρωπαϊκή εντολή προστασίας» νοείται **■** *απόφαση που λαμβάνει δικαστική ή ισοδύναμη αρχή κράτους μέλους σχετικά με μέτρο προστασίας με βάση το οποίο η δικαστική ή ισοδύναμη αρχή* έτερου κράτους μέλους *λαμβάνει οιοδήποτε αναγκαίο μέτρο ή οιαδήποτε αναγκαία μέτρα* δυνάμει της εθνικής του νομοθεσίας *για τη συνέχιση της διαφύλαξης του προστατευόμενου* προσώπου.
- 2) Ως «μέτρο προστασίας» νοείται απόφαση που εκδίδεται *στο κράτος έκδοσης σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και διαδικασίες και με την οποία επιβάλλονται μία ή περισσότερες από τις υποχρεώσεις ή τις απαγορεύσεις του άρθρου 4β σε πρόσωπο που προκαλεί κίνδυνο, προς όφελος του προστατευόμενου προσώπου ούτως ώστε να προστατευθεί το δεύτερο έναντι αξιόποινης πράξης που μπορεί να θέσει σε κίνδυνο τη ζωή, τη σωματική ή ψυχική ακεραιότητα, την αξιοπρέπεια, την προσωπική ελευθερία ή τη γενετήσια ακεραιότητά του.*
- 3) Ως «προστατευόμενο πρόσωπο» νοείται το *φυσικό πρόσωπο το οποίο* αποτελεί αντικείμενο προστασίας δυνάμει μέτρου προστασίας που έλαβε το κράτος έκδοσης.
- 4) Ως «πρόσωπο που προκαλεί κίνδυνο» νοείται το *φυσικό* πρόσωπο στο οποίο έχουν επιβληθεί μία ή περισσότερες από τις υποχρεώσεις ή τις απαγορεύσεις που αναφέρονται στο *άρθρο 4β*.
- 5) "Ως «κράτος έκδοσης» νοείται το κράτος μέλος στο οποίο ελήφθη **■** ένα μέτρο προστασίας το οποίο και αποτελεί τη βάση για την έκδοση ευρωπαϊκής εντολής

προστασίας.

- 6) "Ως «κράτος εκτέλεσης» νοείται το κράτος μέλος στο οποίο έχει διαβιβαστεί προς αναγνώριση ευρωπαϊκή εντολή προστασίας.
- 7) Ως «κράτος επιτήρησης» νοείται το κράτος μέλος στο οποίο έχει διαβιβασθεί δικαστική απόφαση, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 της απόφασης-πλαισίου 2008/947/ΔΕΥ του Συμβουλίου, ή απόφαση περί μέτρων επιτήρησης, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 της απόφασης-πλαισίου 2009/829/ΔΕΥ.

Άρθρο 4 Ορισμός των αρμόδιων αρχών

1. Κάθε κράτος μέλος πληροφορεί την **Επιτροπή** ποια δικαστική ή **ισοδύναμη** αρχή ή αρχές, δυνάμει του εθνικού δικαίου του, είναι αρμόδιες να εκδίδουν και να αναγνωρίζουν ευρωπαϊκή εντολή προστασίας, σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, σε περίπτωση που το εν λόγω κράτος μέλος είναι το κράτος έκδοσης ή το κράτος εκτέλεσης.

3. Η **Επιτροπή** θέτει τις ληφθείσες πληροφορίες στη διάθεση όλων των κρατών μελών. **Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για κάθε τροποποίηση των πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 1.**

Άρθρο 4α Προσφυγή σε κεντρική αρχή

1. **Κάθε κράτος μέλος δύναται να ορίσει μια κεντρική αρχή ή, εφόσον αυτό προβλέπεται από το εθνικό του δίκαιο, περισσότερες από μία κεντρικές αρχές για να επικουρούν τις αρμόδιες αρχές του.**
2. Ένα κράτος μέλος δύναται, εάν είναι αναγκαίο λόγω της οργάνωσης του εσωτερικού δικαστικού του συστήματος, να αναθέτει στην κεντρική αρχή ή στις κεντρικές αρχές του τη διοικητική διαβίβαση και παραλαβή κάθε ευρωπαϊκής εντολής προστασίας, καθώς και κάθε άλλης επίσημης αλληλογραφίας που την αφορά. Συνεπώς, κάθε επικοινωνία, διαβούλευση, ανταλλαγή πληροφοριών, έρευνα και κοινοποίηση μεταξύ αρμόδιων αρχών μπορεί να αντιμετωπίζεται, κατά περίπτωση, με τη βοήθεια της κεντρικής αρχής ή των κεντρικών αρχών του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους.
3. Το κράτος μέλος που επιθυμεί να κάνει χρήση των δυνατοτήτων που αναφέρονται στο παρόν άρθρο γνωστοποιεί στην **Επιτροπή** τις πληροφορίες σχετικά με την κεντρική αρχή ή τις κεντρικές αρχές που έχει ορίσει. Τα στοιχεία αυτά δεσμεύουν όλες τις αρχές του κράτους

έκδοσης.

Άρθρο 4β

Προϋπόθεση της ύπαρξης μέτρου προστασίας δυνάμει του εθνικού δικαίου

Η ευρωπαϊκή εντολή προστασίας δύναται να εκδοθεί μόνον εφόσον έχει προηγουμένως εκδοθεί μέτρο προστασίας στο κράτος έκδοσης, με το οποίο επιβάλλονται στο πρόσωπο που προκαλεί κίνδυνο μία ή περισσότερες υποχρεώσεις από τις ακόλουθες υποχρεώσεις ή απαγορεύσεις:

- α) απαγόρευση εισόδου σε ορισμένους χώρους, μέρη ή καθορισμένες περιοχές όπου διαμένει ή εργάζεται ή που επισκέπτεται το προστατευόμενο πρόσωπο·*
- β) απαγόρευση ή ρύθμιση οιασδήποτε επαφής με το προστατευόμενο πρόσωπο, μεταξύ άλλων, μέσω τηλεφώνου, ηλεκτρονικού ή απλού ταχυδρομείου, τηλεομοιοτυπίας ή άλλων μέσων· ή*
- γ) απαγόρευση ή ρύθμιση της προσέγγισης του προστατευόμενου προσώπου εγγύτερα από προκαθορισμένη απόσταση.*

Άρθρο 5

Έκδοση ευρωπαϊκής εντολής προστασίας

1. *Δύναται να εκδοθεί ευρωπαϊκή εντολή προστασίας όταν το προστατευόμενο πρόσωπο αποφασίσει να εγκατασταθεί ή έχει ήδη την κατοικία του σε άλλο κράτος μέλος ή το προστατευόμενο πρόσωπο αποφασίσει να παραμείνει ή παραμένει ήδη σε άλλο κράτος μέλος. Η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης, όταν αποφασίζει ως προς τη σκοπιμότητα έκδοσης ευρωπαϊκής εντολής προστασίας, λαμβάνει υπόψη, μεταξύ άλλων, τη διάρκεια της περιόδου ή των περιόδων κατά την οποία το προστατευόμενο πρόσωπο προτίθεται να παραμείνει στο κράτος εκτέλεσης και το βαθμό αναγκαιότητας της προστασίας.*

1α. Η δικαστική ή ισοδύναμη αρχή του κράτους έκδοσης δύναται να εκδώσει, μόνον κατόπιν αίτησης του προστατευόμενου προσώπου, ευρωπαϊκή εντολή προστασίας, αφού εξακριβώσει ότι το μέτρο προστασίας πληροί όλες τις απαιτήσεις του άρθρου 4.

2. Το προστατευόμενο πρόσωπο ■ μπορεί να υποβάλει αίτηση έκδοσης ευρωπαϊκής εντολής προστασίας είτε στην αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης είτε στην αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης. Εφόσον υποβληθεί σχετική αίτηση στο κράτος εκτέλεσης, η αρμόδια αρχή του διαβιβάζει την εν λόγω αίτηση, το συντομότερο δυνατόν, στην αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης ■ .

2α. Πριν από την έκδοση ευρωπαϊκής εντολής προστασίας, δίδονται στο πρόσωπο που προκαλεί κίνδυνο το δικαίωμα ακρόασης και το δικαίωμα αμφισβήτησης του μέτρου προστασίας, εφόσον τα δικαιώματα αυτά δεν του είχαν δοθεί κατά τη διαδικασία η οποία οδήγησε στην έκδοση του μέτρου προστασίας.

3. **Όταν η αρμόδια αρχή** ■ εκδίδει μέτρο προστασίας που περιέχει μία ή περισσότερες από τις υποχρεώσεις που αναφέρονται στο **άρθρο 4β**, ενημερώνει **δεόντως** το προστατευόμενο πρόσωπο **σύμφωνα με τις διαδικασίες δυνάμει του εθνικού δικαίου** για τη δυνατότητα που έχει να ζητήσει την έκδοση ευρωπαϊκής εντολής προστασίας εφόσον προτίθεται να μεταβεί σε άλλο κράτος μέλος **καθώς και για τις στοιχειώδεις προϋποθέσεις για την υποβολή της αίτησης**. Η αρχή συμβουλεύει το προστατευόμενο πρόσωπο να υποβάλει την αίτηση προ της εξόδου του από το έδαφος του κράτους έκδοσης.

3α. Εάν το προστατευόμενο πρόσωπο ενεργεί μέσω επιτρόπου ή νομίμου εκπροσώπου, η αίτηση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 και 3, δύναται να υποβληθεί από αυτόν, εξ ονόματος του προστατευόμενου προσώπου.

3β. Εάν η αίτηση για την έκδοση ευρωπαϊκής εντολής προστασίας απορριφθεί, η αρχή έκδοσης ενημερώνει το προστατευόμενο πρόσωπο για τα διαθέσιμα ένδικα μέσα που ενδεχομένως υπάρχουν σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο κατά της απόφασής της.

Άρθρο 6

Τύπος και περιεχόμενο της ευρωπαϊκής εντολής προστασίας

Η ευρωπαϊκή εντολή προστασίας **εκδίδεται σύμφωνα με** τον τύπο που καθορίζεται στο Παράρτημα I της παρούσας οδηγίας. Πρέπει ιδίως να περιλαμβάνει τα ακόλουθα πληροφοριακά στοιχεία:

- α) την ταυτότητα και την ιθαγένεια του προστατευόμενου προσώπου, καθώς και την ταυτότητα και την ιθαγένεια **του επιτρόπου ή** του νομίμου εκπροσώπου του εάν το προστατευόμενο πρόσωπο είναι ανήλικο ή τελεί σε νομική αδυναμία·
  - β) **την ημερομηνία κατά την οποία το προστατευόμενο πρόσωπο προτίθεται να εγκατασταθεί ή να παραμείνει στο κράτος εκτέλεσης, καθώς και την περίοδο ή τις περιόδους παραμονής, εφόσον είναι γνωστές·**
  - γ) το όνομα, τη διεύθυνση, τους αριθμούς τηλεφώνου και τηλεομοιοτυπίας, και την διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της αρμόδιας αρχής του κράτους έκδοσης·
  - δ) τον προσδιορισμό **(π.χ. τον αριθμό και την ημερομηνία) της νομικής πράξης που περιέχει το μέτρο** προστασίας βάσει του οποίου εκδόθηκε η ευρωπαϊκή εντολή προστασίας·
  - ε) σύνοψη των γεγονότων και των περιστάσεων που οδήγησαν στην επιβολή του μέτρου προστασίας στο κράτος έκδοσης·
  - στ) τις υποχρεώσεις ή απαγορεύσεις που επιβάλλονται στο πλαίσιο του μέτρου προστασίας στο οποίο βασίζεται η ευρωπαϊκή εντολή προστασίας στο πρόσωπο που προκαλεί κίνδυνο, τη διάρκειά του και την ■ αναφορά **της ποινής ή της κύρωσης, εφόσον έχει επιβληθεί, σε περίπτωση παραβίασης της σχετικής υποχρέωσης ή απαγόρευσης·**
- στ α) τη χρησιμοποίηση τεχνικού μηχανισμού, εφόσον προβλέπεται, ο οποίος έχει**

παρασχεθεί στο προστατευόμενο πρόσωπο ή στο πρόσωπο που προκαλεί κίνδυνο ως μέσο ενίσχυσης του προστατευτικού μέτρου·

- ζ) την ταυτότητα και την ιθαγένεια του προσώπου που προκαλεί κίνδυνο, καθώς επίσης τα οικεία στοιχεία επαφής·
- ζ α) την παροχή δωρεάν δικαστικής αρωγής στο προστατευόμενο πρόσωπο και/ή στο πρόσωπο που προκαλεί κίνδυνο στο κράτος έκδοσης, εφόσον η αρχή έκδοσης γνωρίζει την πληροφορία αυτή χωρίς να απαιτούνται περαιτέρω έρευνες·
- η) εφόσον απαιτείται, άλλα στοιχεία που ενδέχεται να επηρεάζουν την εκτίμηση του κινδύνου που αντιμετωπίζει το προστατευόμενο πρόσωπο·
- θ) τη σαφή ένδειξη, εφόσον συντρέχει περίπτωση, ότι η δικαστική απόφαση, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 της απόφασης-πλαίσιου 2008/947/ΔΕΥ του Συμβουλίου ή η απόφαση περί μέτρων επιτήρησης, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 της απόφασης-πλαίσιου 2009/829/ΔΕΥ, έχει ήδη διαβιβαστεί στο κράτος επιτήρησης, και τον προσδιορισμό της αρμόδιας αρχής του κράτους αυτού για την επιβολή της εφαρμογής της εν λόγω δικαστικής ή άλλης απόφασης.

Άρθρο 7 Διαδικασία διαβίβασης

1. Όταν η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης διαβιβάζει την ευρωπαϊκή εντολή προστασίας στην αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης, το πράττει με οποιοδήποτε μέσο μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως ώστε να δύναται η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης να διαπιστώσει τη γνησιότητά της **Όλη η επίσημη επικοινωνία θα πρέπει επίσης να διενεργείται με τρόπο άμεσο μεταξύ των προαναφερόμενων αρμόδιων αρχών.**
2. Εάν η αρμόδια αρχή είτε του κράτους εκτέλεσης είτε του κράτους έκδοσης δεν είναι γνωστή στην αρμόδια αρχή του άλλου κράτους, η τελευταία αυτή αρχή διεξάγει όλες τις αναγκαίες έρευνες, μεταξύ άλλων, μέσω των σημείων επαφής του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου, **του οποίου γίνεται μνεία στην απόφαση αριθ. 2008/976/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 2008 σχετικά με το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο¹**, του εθνικού μέλους της Eurojust ή του εθνικού συστήματος του κράτους της για τον συντονισμό της Eurojust, προκειμένου να αποκτήσει τις απαραίτητες πληροφορίες.
3. Όταν μια αρχή του κράτους εκτέλεσης, η οποία έχει παραλάβει ευρωπαϊκή εντολή προστασίας, δεν έχει αρμοδιότητα να την αναγνωρίσει, η εν λόγω αρχή διαβιβάζει αυτεπαγγέλτως την ευρωπαϊκή εντολή προστασίας στην αρμόδια αρχή **και ενημερώνει πάραυτα την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης σχετικά, με οιοδήποτε μέσο μπορεί να αποτυπωθεί εγγράφως.**

---

¹ *EE L 348, 24.12.2008, σ. 130.*

Άρθρο 8
Μέτρα στο κράτος εκτέλεσης

1. *Η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης άμα τη παραλαβή ευρωπαϊκής εντολής προστασίας που διαβιβάζεται σύμφωνα με το άρθρο 7, αναγνωρίζει την εντολή και λαμβάνει, εφόσον απαιτείται, όλα τα μέτρα που είναι διαθέσιμα σε παρόμοια περίπτωση, βάσει του εθνικού της δικαίου, προκειμένου να εξασφαλιστεί η προστασία του προστατευόμενου προσώπου, εκτός αν αποφασίσει να επικαλεστεί έναν από τους λόγους μη αναγνώρισης που αναφέρονται στο άρθρο 9.*

1α. Το μέτρο που λαμβάνεται από την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης σύμφωνα με την παράγραφο 1, καθώς και κάθε άλλο μέτρο που λαμβάνεται βάσει μεταγενέστερης απόφασης όπως αναφέρεται στο άρθρο 9α, είναι αντίστοιχα, όσο είναι δυνατόν, με το μέτρο προστασίας που έχει λάβει το κράτος έκδοσης.

2. Η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης ενημερώνει **το πρόσωπο που προκαλεί κίνδυνο**, την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης και το προστατευόμενο πρόσωπο για τα μέτρα που έχουν ληφθεί **κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1**, καθώς και για τις ενδεχόμενες έννομες συνέπειες της παραβίασης ενός τέτοιου μέτρου κατά το εθνικό δίκαιο και σύμφωνα με το άρθρο 9α παράγραφος 2. **Η διεύθυνση ή άλλα στοιχεία επικοινωνίας του προστατευόμενου προσώπου δεν γνωστοποιούνται στο πρόσωπο που προκαλεί κίνδυνο**, εκτός εάν αυτό είναι απαραίτητο για την εκτέλεση του μέτρου που εκδόθηκε κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1.

2α. Σε περίπτωση που η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης θεωρεί ότι οι πληροφορίες που διαβιβάζονται στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής εντολής προστασίας σύμφωνα με το άρθρο 6 είναι ελλιπείς, ενημερώνει χωρίς καθυστέρηση την αρχή έκδοσης με οποιοδήποτε μέσο μπορεί να αποδειχθεί εγγράφως, ορίζοντας εύλογη προθεσμία για την υποβολή των ελλειπουσών πληροφοριών από την αρχή έκδοσης.

Άρθρο 9
Λόγοι μη αναγνώρισης της ευρωπαϊκής εντολής προστασίας

1.

2. Η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης δύναται να αρνείται να αναγνωρίσει ευρωπαϊκή εντολή προστασίας στις ακόλουθες περιπτώσεις :

- α) η ευρωπαϊκή εντολή προστασίας δεν είναι πλήρης ή δεν ολοκληρώθηκε εντός της προθεσμίας που ορίζει η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης·
- β) δεν πληρούνται οι απαιτήσεις του **άρθρου 4**.
- γ) **το μέτρο προστασίας αφορά πράξη η οποία δεν συνιστά αξιόποινη πράξη σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης.**
- γα) **η προστασία** πηγάζει από την εκτέλεση ποινής ή μέτρου που καλύπτεται από αμνηστία σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης και αφορά πράξη **ή συμπεριφορά** η οποία

εμπίπτει στη δικαιοδοσία του κράτους εκτέλεσης δυνάμει του εν λόγω δικαίου·

- δ) το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης προβλέπει την παροχή ασυλίας στο πρόσωπο που προκαλεί κίνδυνο, η οποία καθιστά αδύνατη την έκδοση **■** μέτρων **τα οποία βασίζονται στην ευρωπαϊκή εντολή προστασίας**·
  - στ) *η ποινική δίωξη κατά του προσώπου που προκαλεί κίνδυνο για την πράξη ή τη συμπεριφορά σε σχέση με την οποία έχει εκδοθεί το μέτρο προστασίας έχει παραγραφεί σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης, όταν η πράξη ή η συμπεριφορά εμπίπτει στην δικαιοδοσία του δυνάμει της εθνικής του νομοθεσίας*·
  - ζ) *η αναγνώριση της ευρωπαϊκής εντολής προστασίας αντιβαίνει στην αρχή *ne bis in idem**·
  - η) *σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης, το πρόσωπο που προκαλεί κίνδυνο δεν μπορεί, λόγω της ηλικίας του, να θεωρηθεί ποινικά υπεύθυνο για την πράξη ή τη συμπεριφορά σε σχέση με την οποία έχει εκδοθεί το μέτρο προστασίας*·
  - θ) *το μέτρο προστασίας σχετίζεται με ποινικό αδίκημα το οποίο σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης θεωρείται ότι έχει διαπραχθεί εν όλω ή κατά μέγα ή ουσιώδες μέρος στο έδαφός του*·
3. *Όταν η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης αρνείται να αναγνωρίσει ευρωπαϊκή εντολή προστασίας σε εφαρμογή ενός εκ των ανωτέρω λόγων, οφείλει:*
- α) *να ενημερώσει χωρίς καθυστέρηση το κράτος έκδοσης και το προστατευόμενο πρόσωπο για τους λόγους και τα κίνητρα της άρνησης*·
  - β) *να ενημερώσει, όταν κρίνεται απαραίτητο, το προστατευόμενο πρόσωπο για τη δυνατότητα να ζητήσει την έκδοση μέτρου προστασίας δυνάμει της εθνικής του νομοθεσίας*·
  - γ) *να ενημερώσει, όπου απαιτείται, το προστατευόμενο πρόσωπο σχετικά με τα διαθέσιμα σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο ένδικα μέσα κατά της απόφασής της*·

Άρθρο 9α

Ισχύον δίκαιο και αρμοδιότητα στο κράτος εκτέλεσης

1. *Το κράτος εκτέλεσης είναι αρμόδιο να εκδίδει και να επιβάλλει μέτρα στο κράτος αυτό μετά την αναγνώριση ευρωπαϊκής εντολής προστασίας. Το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης εφαρμόζεται στην έκδοση και επιβολή της απόφασης που προβλέπεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1, συμπεριλαμβανομένων των κανόνων για την άσκηση έννομου μέσου κατά των αποφάσεων που εκδίδονται στο κράτος εκτέλεσης σε σχέση με την ευρωπαϊκή εντολή προστασίας*·
2. *Σε περίπτωση παραβίασης ενός ή περισσότερων μέτρων που λαμβάνει το κράτος εκτέλεσης μετά την αναγνώριση ευρωπαϊκής εντολής προστασίας, η αρμόδια αρχή του*

κράτους εκτέλεσης, κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1, είναι αρμόδιο να:

- α) επιβάλλει ποινικές κυρώσεις και οποιοδήποτε άλλο μέτρο ως αποτέλεσμα της παραβίασης του μέτρου αυτού, εφόσον πρόκειται για αξιόποινη πράξη σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης·
- β) λαμβάνει αποφάσεις μη ποινικού χαρακτήρα που έχουν σχέση με την παραβίαση·
- γ) λάβει οποιοδήποτε επείγον και προσωρινό μέτρο ώστε να τερματιστεί η παραβίαση εν αναμονή, κατά περίπτωση, μεταγενέστερης απόφασης του κράτους έκδοσης.

3. Εάν δεν υφίσταται μέτρο σε εθνικό επίπεδο σε παρόμοια περίπτωση για να ληφθεί στο κράτος εκτέλεσης, η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης αναφέρει στην αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης κάθε παραβίαση του μέτρου προστασίας που περιγράφεται στην ευρωπαϊκή εντολή προστασίας της οποίας έχει γνώση.

Άρθρο 9β

Κοινοποίηση σε περίπτωση παραβίασης

Η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης κοινοποιεί στην αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης ή του κράτους επιτήρησης οποιαδήποτε παραβίαση του μέτρου ή των μέτρων τα οποία βασίζονται στην ευρωπαϊκή εντολή προστασίας. Για την κοινοποίηση χρησιμοποιείται το τυποποιημένο έντυπο του Παραρτήματος II.

Άρθρο 10

Αρμοδιότητα του κράτους έκδοσης

1. Η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης έχει αποκλειστική αρμοδιότητα να λαμβάνει αποφάσεις που αφορούν:

- α) την ανανέωση, επανεξέταση, τροποποίηση, ανάκληση και απόσυρση του μέτρου προστασίας, και, επακολούθως, της ευρωπαϊκής εντολής προστασίας·
- β) την επιβολή μέτρου στερητικού της ελευθερίας ως αποτέλεσμα της ανάκλησης του μέτρου προστασίας, υπό την προϋπόθεση ότι το μέτρο προστασίας έχει επιβληθεί κατόπιν δικαστικής απόφασης, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 της απόφασης-πλαίσιο 2008/947/ΔΕΥ του Συμβουλίου ή κατόπιν απόφασης για μέτρα επιτήρησης, όπως ορίζονται στο άρθρο 4 της απόφασης-πλαίσιο 2009/829/ΔΕΥ του Συμβουλίου·

2. Το δίκαιο του κράτους έκδοσης εφαρμόζεται στις αποφάσεις που λαμβάνονται δυνάμει της παραγράφου 1.

3. Εφόσον δικαστική απόφαση, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 της απόφασης-πλαισίου 2008/947/ΔΕΥ του Συμβουλίου, ή απόφαση περί μέτρων επιτήρησης, όπως ορίζεται στο άρθρο

4 της απόφασης-πλαίσιου 2009/829/ΔΕΥ του Συμβουλίου, έχει ήδη διαβιβαστεί σε άλλο κράτος μέλος ή διαβιβάστηκε σε αυτό μετά την έκδοση ευρωπαϊκής εντολής προστασίας, οι μεταγενέστερες αποφάσεις λαμβάνονται σύμφωνα με τις σχετικές αποφάσεις των εν λόγω αποφάσεων-πλαisiών.

3α. Η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης ενημερώνει χωρίς καθυστέρηση την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης για οποιαδήποτε απόφαση έχει ληφθεί σύμφωνα με την παράγραφο 1.

3β. Σε περίπτωση που η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης έχει ανακαλέσει ή αποσύρει την ευρωπαϊκή εντολή προστασίας σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο α), η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης τερματίζει τα μέτρα που έχουν ληφθεί σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1, μόλις λάβει τη δέουσα κοινοποίηση από την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης.

3γ. Σε περίπτωση που η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης τροποποιήσει την ευρωπαϊκή εντολή προστασίας σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο α), η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης, ανάλογα με την περίπτωση

- α)** τροποποιεί τα μέτρα που έχει λάβει με βάση την ευρωπαϊκή εντολή προστασίας, ενεργώντας σύμφωνα με το άρθρο 8· ή
- β)** αρνείται να εκτελέσει την τροποποιημένη υποχρέωση ή απαγόρευση εάν δεν εμπίπτει στις κατηγορίες υποχρεώσεων ή απαγορεύσεων που αναφέρονται στο άρθρο 4β ή εάν οι πληροφορίες που διαβιβάζονται μαζί με την ευρωπαϊκή εντολή προστασίας σύμφωνα με το άρθρο 6 είναι ελλιπείς και δεν έχουν συμπληρωθεί εντός της προθεσμίας που έχει ορίσει η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 3.

Άρθρο 11

Λόγοι ανάκλησης των μέτρων που έχουν ληφθεί βάσει της ευρωπαϊκής εντολής προστασίας

1. Η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης δύναται να ανακαλέσει τα μέτρα που έχουν ληφθεί για την εκτέλεση ευρωπαϊκής εντολής προστασίας:

- α)** εφόσον υπάρχουν σαφή στοιχεία ότι το προστατευόμενο πρόσωπο δεν διαμένει ή έχει εγκαταλείψει οριστικά το έδαφος του κράτους εκτέλεσης·
- β)** όταν, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, έχει παρέλθει η μέγιστη διάρκεια ισχύος των μέτρων που έχουν ληφθεί κατ' εφαρμογή της ευρωπαϊκής εντολής προστασίας,
- γ)** στην περίπτωση του άρθρου 10 παράγραφος 6 στοιχείο β).
- δ)** εφόσον δικαστική απόφαση, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 της απόφασης-πλαίσιο 20008/947/ΔΕΥ του Συμβουλίου, ή απόφαση περί μέτρων επιτήρησης, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 της απόφασης-πλαίσιο 2009/828/ΔΕΥ του Συμβουλίου, μεταφέρεται στο κράτος εκτέλεσης μετά την αναγνώριση της ευρωπαϊκής εντολής προστασίας.

1α. Η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης ενημερώνει πάραυτα την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης και, ενδεχομένως, το προστατευόμενο πρόσωπο, για την απόφαση αυτή.

1β. Πριν από τη διακοπή των μέτρων σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο δ), η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης δύναται να καλέσει την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης να παράσχει πληροφορίες για να αποφανθεί εάν η προστασία που παρέχεται δυνάμει της ευρωπαϊκής εντολής προστασίας εξακολουθεί να απαιτείται υπό το φως των περιστάσεων της συγκεκριμένης υπόθεσης. Η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης, ικανοποιεί, χωρίς καθυστέρηση, την πρόσκληση αυτή.

Άρθρο 11α

Προτεραιότητα στην αναγνώριση της ευρωπαϊκής εντολής προστασίας

Η ευρωπαϊκή εντολή προστασίας αναγνωρίζεται με την ίδια προτεραιότητα που θα ίσχυε σε παρεμφερή εθνική υπόθεση, λαμβανομένων υπόψη των ειδικών συνθηκών της υπόθεσης, συμπεριλαμβανομένου του επείγοντος χαρακτήρα της υπόθεσης, του προβλεπόμενου χρόνου για την άφιξη του προστατευόμενου προσώπου στην επικράτεια του κράτους εκτέλεσης και, εφόσον αυτό είναι δυνατόν, του βαθμού επικινδυνότητας για το προστατευόμενο πρόσωπο.

Άρθρο 15

Διαβουλεύσεις μεταξύ των αρμόδιων αρχών

Εφόσον ενδείκνυται, οι αρμόδιες αρχές του κράτους έκδοσης και του κράτους εκτέλεσης μπορούν να πραγματοποιούν διαβουλεύσεις μεταξύ τους με σκοπό τη διευκόλυνση της ομαλής και αποτελεσματικής εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 16

Γλώσσες

1. Η ευρωπαϊκή εντολή προστασίας μεταφράζεται από την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης στην επίσημη ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους εκτέλεσης.

2. Το έντυπο που αναφέρεται στο άρθρο 9β μεταφράζεται από την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης στην επίσημη ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους έκδοσης.

*3. Κάθε κράτος μέλος μπορεί, είτε κατά την έκδοση της παρούσας οδηγίας είτε αργότερα, να αναφέρει, σε δήλωση που κατατίθεται στην **Επιτροπή**, ότι δέχεται μετάφραση σε μία ή περισσότερες άλλες επίσημες γλώσσες των θεσμικών οργάνων της Ένωσης.*

Άρθρο 17

Έξοδα

Τα έξοδα που απορρέουν από την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας βαρύνουν το κράτος εκτέλεσης, **σύμφωνα με την εθνική του νομοθεσία**, εκτός από τα έξοδα που προέκυψαν αποκλειστικά στην επικράτεια του κράτους έκδοσης.

Άρθρο 18

Σχέση με άλλες συμφωνίες και διακανονισμούς

1. Τα κράτη μέλη δύνανται να συνεχίζουν την εφαρμογή διμερών ή πολυμερών συμφωνιών ή διακανονισμών που ισχύουν κατά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, εφόσον οι εν λόγω συμφωνίες ή διακανονισμοί επιτρέπουν την επέκταση ή τη διεύρυνση των στόχων της παρούσας οδηγίας και συμβάλλουν στην απλούστευση ή την περαιτέρω διευκόλυνση των διαδικασιών για τη λήψη μέτρων προστασίας.

2. Τα κράτη μέλη δύνανται να συνάπτουν διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες ή διακανονισμούς μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, εφόσον οι εν λόγω συμφωνίες ή διακανονισμοί επιτρέπουν την επέκταση ή τη διεύρυνση των διατάξεων της παρούσας οδηγίας και συμβάλλουν στην απλούστευση ή τη διευκόλυνση των διαδικασιών για τη λήψη μέτρων προστασίας.

3. Μέχρι τις ...*, τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή, τις ισχύουσες συμφωνίες και διακανονισμούς που αναφέρονται στην παράγραφο 1 τις οποίες επιθυμούν να εξακολουθήσουν να εφαρμόζουν.

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν επίσης στην Επιτροπή, εντός τριών μηνών από την υπογραφή τους, τις νέες συμφωνίες ή τους νέους διακανονισμούς που αναφέρονται στην παράγραφο 2.

Άρθρο 18α

Σχέση με άλλες νομοθετικές πράξεις

1. *Η παρούσα οδηγία δεν επηρεάζει την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001 για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις¹, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας που καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1347/2000², της Σύμβασης της Χάγης του 1996 σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση, την εκτέλεση και τη συνεργασία σε θέματα γονικής μέριμνας και μέτρων προστασίας των παιδιών, ούτε της Σύμβασης της Χάγης του 1980 για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών.*

2. *Η παρούσα οδηγία δεν επηρεάζει την εφαρμογή της απόφασης-πλαίσιο 2008/947/ΔΕΥ του Συμβουλίου και της απόφασης-πλαίσιο 2009/829/ΔΕΥ του Συμβουλίου.*

---

* ΕΕ: Παρεμβάλλεται η ημερομηνία 3 μήνες μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας.

¹ *ΕΕ L 12, 16.1.2001, σ. 1.*

² *ΕΕ L 338, 16.1.2001, σ. 1.*

Άρθρο 19
Εφαρμογή

1. Τα κράτη μέλη *θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται* για να συμμορφωθούν με **■ την παρούσα οδηγία** το μέχρι την ....* .
Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά. Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις ανωτέρω διατάξεις, αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη έκδοσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής αυτής αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.
2. Τα κράτη μέλη *ανακοινώνουν* στην Επιτροπή το κείμενο των *ουσιωδών* διατάξεων εθνικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 19α
Συλλογή δεδομένων

Προκειμένου να διευκολύνουν την αξιολόγηση της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή τα σχετικά στοιχεία για την εφαρμογή των εθνικών διαδικασιών σχετικά με την ευρωπαϊκή εντολή προστασίας, τουλάχιστον όσον αφορά τον αριθμό των ευρωπαϊκών εντολών προστασίας που ζητήθηκαν, εκδόθηκαν και/ή αναγνωρίστηκαν.

Άρθρο 20
Επανεξέταση

Έως την ....* , η Επιτροπή *υποβάλλει έκθεση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.*

Η έκθεση συνοδεύεται, εφόσον είναι απαραίτητο, από νομοθετικές προτάσεις.

Άρθρο 21
Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία τίθεται σε ισχύ την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

---

* EE: Παρεμβάλλεται η ημερομηνία **3 έτη** μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας.
* EE: Παρεμβάλλεται η ημερομηνία 4 έτη από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

Έγινε ...

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΤΟΛΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

προβλεπόμενη στο άρθρο 6 της

ΟΔΗΓΙΑ 2010/.../ΕΕ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ... ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΤΟΛΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ*

Τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στο παρόν έντυπο έχουν εμπιστευτικό χαρακτήρα

Κράτος έκδοσης:
Κράτος εκτέλεσης:
α) Πληροφορίες σχετικά με το προστατευόμενο πρόσωπο:
Επώνυμο:
Όνομα (ονόματα):
Πατρικό <i>ή προηγούμενο</i> επώνυμο (εάν διαφέρει):
Φύλο:
Εθνικότητα:
Αριθμός ταυτότητας ή κοινωνικής ασφάλισης (εάν υπάρχει):
Ημερομηνία γέννησης:
Τόπος γέννησης:
Διευθύνσεις/ τόποι διαμονής:
– στο κράτος έκδοσης:
– στο κράτος εκτέλεσης:
– αλλού:
Γλώσσα ή γλώσσες τις οποίες κατανοεί το πρόσωπο (εφόσον είναι γνωστές):

* ΕΕ: Παρεμβάλλεται ο αριθμός και η ημερομηνία της παρούσας οδηγίας.

Εφόσον είναι γνωστό χωρίς περαιτέρω έρευνες, έχει παρασχεθεί στο προστατευόμενο πρόσωπο δωρεάν δικαστική αρωγή στο κράτος έκδοσης;

- Ναι.
- Όχι.
- Άγνωστο***

Εφόσον το προστατευόμενο πρόσωπο είναι ανήλικος ή τελεί σε νομική αδυναμία, πληροφορίες σχετικά με **τον επίτροπο ή** το νόμιμο εκπρόσωπο του φυσικού προσώπου:

Επώνυμο:

Όνομα (ονόματα):

Πατρικό **ή προηγούμενο** επώνυμο (εάν διαφέρει):

Φύλο:

Εθνικότητα:

Διεύθυνση γραφείου:

αα) Το προστατευόμενο πρόσωπο έχει αποφασίσει να εγκατασταθεί ή είναι ήδη εγκατεστημένο στο κράτος εκτέλεσης ή έχει αποφασίσει να παραμείνει ή παραμένει ήδη στο κράτος εκτέλεσης.

Ημερομηνία κατά την οποία το προστατευόμενο πρόσωπο προτίθεται να εγκατασταθεί ή να παραμείνει στο κράτος εκτέλεσης (εφόσον είναι γνωστή):

Περίοδος(οι) παραμονής (εφόσον είναι γνωστή(ές)):

β) Παρασχέθηκαν, ενδεχομένως, τεχνολογικά μέσα στο προστατευόμενο πρόσωπο ή στο πρόσωπο που προκαλεί κίνδυνο ως μέσο ενίσχυσης του μέτρου προστασίας:

- Ναι· παρακαλείσθε να περιγράψτε συνοπτικά τα μέσα που χρησιμοποιήθηκαν:
- Όχι.

γ) Αρμόδια αρχή που εξέδωσε την ευρωπαϊκή εντολή προστασίας:

Επίσημη ονομασία:

Πλήρης διεύθυνση:

Αριθ. τηλ. : (κωδικός χώρας) (κωδικός πόλης/ περιοχής) (αριθμός)

Αριθ. Φαξ: (κωδικός χώρας) (κωδικός πόλης/ περιοχής) (αριθμός)

Αρμόδιος(οι) επικοινωνίας :

Επώνυμο:

Όνομα (ονόματα):

Θέση (τίτλος/ βαθμός):

Αριθ. τηλ. : (κωδικός χώρας) (κωδικός πόλης/ περιοχής) (αριθμός)

Αριθ. Φαξ: (κωδικός χώρας) (κωδικός πόλης/ περιοχής) (αριθμός)

Ηλεκτρονική διεύθυνση (εάν υπάρχει):

Γλώσσες που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για επικοινωνία:

δ) Προσδιορισμός του μέτρου προστασίας βάσει του οποίου εκδόθηκε η ευρωπαϊκή εντολή προστασίας:

Το μέτρο προστασίας εκδόθηκε στις (αναφέρατε ημερομηνία: ημέρα- μήνας- έτος):

Το μέτρο προστασίας κατέστη εκτελεστό την (αναφέρατε ημερομηνία: ημέρα- μήνας- έτος):

Αριθμός φακέλου του μέτρου προστασίας (εάν υπάρχει):

Αρχή που εξέδωσε το μέτρο προστασίας:

ε) Σύνοψη των γεγονότων και περιγραφή των περιστάσεων, **συμπεριλαμβανομένου, κατά περίπτωση, του χαρακτηρισμού της αξιόποινης πράξης**, που οδήγησαν στην επιβολή του μέτρου προστασίας που αναφέρεται στο ανωτέρω σημείο δ):

- στ) Στοιχεία σχετικά με τις υποχρεώσεις ή τις απαγορεύσεις που έχει επιβάλει το μέτρο προστασίας στο πρόσωπο που προκαλεί κίνδυνο:
- Φύση της υποχρέωσης ή των υποχρεώσεων: (είναι δυνατόν να σημειωθούν περισσότερα του ενός τετραγωνίδια):
  - απαγόρευση εισόδου σε ορισμένους χώρους, μέρη ή καθορισμένες περιοχές όπου διαμένει ή εργάζεται ή που επισκέπτεται το προστατευόμενο πρόσωπο·***
    - εάν σημειώσατε το παρόν τετραγωνίδιο, αναφέρατε ακριβώς σε ποιους χώρους, μέρη ή καθορισμένες περιοχές απαγορεύεται να εισέλθει το πρόσωπο που προκαλεί κίνδυνο:
  - απαγόρευση ή ρύθμιση οιασδήποτε επαφής με το προστατευόμενο πρόσωπο, μεταξύ άλλων, μέσω τηλεφώνου, ηλεκτρονικού ή απλού ταχυδρομείου, τηλεομοιοτυπίας ή άλλων μέσων·***
    - εάν σημειώσατε το παρόν τετραγωνίδιο, αναφέρατε τις σχετικές λεπτομέρειες:
  - απαγόρευση ή ρύθμιση της προσέγγισης*** του προστατευόμενου προσώπου εγγύτερα από προκαθορισμένη απόσταση·
    - εάν σημειώσατε το παρόν τετραγωνίδιο, αναφέρατε ακριβώς την απόσταση που πρέπει να τηρεί το πρόσωπο που προκαλεί κίνδυνο σε σχέση με το προστατευόμενο πρόσωπο:
  - Αναφέρατε το χρονικό διάστημα κατά το οποίο επιβάλλονται οι προαναφερόμενες υποχρεώσεις στο πρόσωπο που προκαλεί κίνδυνο:
  - Αναφορά της ποινής ***ή της κύρωσης, εφόσον έχει επιβληθεί, σε περίπτωση παραβίασης της σχετικής υποχρέωσης ή απαγόρευσης:***

ζ) Πληροφορίες σχετικά με το πρόσωπο που προκαλεί κίνδυνο και στο οποίο έχουν επιβληθεί οι υποχρεώσεις που αναφέρονται στο στοιχείο στ):

Επώνυμο:

Όνομα (ονόματα):

Πατρικό *ή προηγούμενο* επώνυμο (εάν διαφέρει):

Ψευδώνυμο (εάν υπάρχουν):

Φύλο:

Εθνικότητα:

Αριθμός ταυτότητας ή κοινωνικής ασφάλισης (εάν υπάρχει):

Ημερομηνία γέννησης:

Τόπος γέννησης:

Διευθύνσεις/ τόποι διαμονής:

- στο κράτος έκδοσης:
- στο κράτος εκτέλεσης:
- αλλού:

Γλώσσα ή γλώσσες τις οποίες κατανοεί το πρόσωπο (εφόσον είναι γνωστές):

Δώστε τις ακόλουθες πληροφορίες, εάν υπάρχουν:

- Τύπος και αριθμός τού ή των εγγράφων ταυτότητας του προσώπου (δελτίο ταυτότητας, διαβατήριο):

Εφόσον είναι γνωστό χωρίς περαιτέρω έρευνες, έχει παρασχεθεί στο πρόσωπο που προκαλεί κίνδυνο δωρεάν δικαστική αρωγή στο κράτος έκδοσης;

- Ναι.
- Όχι.
- Άγνωστο***

η) Άλλα στοιχεία που ενδέχεται να επηρεάζουν την εκτίμηση του κινδύνου που ενδέχεται να αντιμετωπίσει το προστατευόμενο πρόσωπο (προαιρετική πληροφορία):

η α) *Άλλες χρήσιμες πληροφορίες (όπως, εφόσον διατίθενται και απαιτούνται, πληροφορίες για άλλα κράτη στα οποία έχουν ήδη ληφθεί μέτρα προστασίας σε σχέση με το ίδιο προστατευόμενο πρόσωπο):*

θ) Σημειώστε το τετραγωνίδιο που ενδείκνυται και συμπληρώστε:

- δικαστική απόφαση, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 της απόφασης-πλαisiού 2008/947/ΔΕΥ του Συμβουλίου, διαβιβάστηκε ήδη σε άλλο κράτος μέλος
  - Εάν σημειώσατε το παρόν τετραγωνίδιο, αναφέρατε τα στοιχεία επαφής της αρμόδιας αρχής στην οποία διαβιβάστηκε η δικαστική απόφαση:
- απόφαση μέτρων επιτήρησης, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 της απόφασης-πλαisiού 2009/829/ΔΕΥ του Συμβουλίου, διαβιβάστηκε ήδη σε άλλο κράτος μέλος
  - Εάν σημειώσατε το παρόν τετραγωνίδιο, αναφέρατε τα στοιχεία επαφής της αρμόδιας αρχής στην οποία διαβιβάστηκε η απόφαση μέτρων επιτήρησης:

Υπογραφή της αρχής που εξέδωσε την ευρωπαϊκή εντολή προστασίας ή/και του εκπροσώπου της με την οποία πιστοποιείται η ακρίβεια του περιεχομένου της εντολής:

Όνομα:

Θέση (τίτλος/ βαθμός):

με ημερομηνία:

Αριθμός φακέλου (εάν υπάρχει):

Επίσημη σφραγίδα (εάν υπάρχει):

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΕΝΤΥΠΟ

προβλεπόμενο στο άρθρο 9β της

ΟΔΗΓΙΑ 2010/.../ΕΕ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ... ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΤΟΛΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ*

ΑΝΑΦΟΡΑ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗΣ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΒΑΣΙΖΕΤΑΙ Η
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΤΟΛΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΤΑΙ ΣΕ ΑΥΤΗΝ

Τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στο παρόν έντυπο έχουν εμπιστευτικό χαρακτήρα.

α) Στοιχεία ταυτότητας του προσώπου που προκαλεί κίνδυνο

Επώνυμο:

Όνομα (ονόματα):

Πατρικό *ή προηγούμενο* επώνυμο (εάν διαφέρει):

Ψευδώνυμο (εάν υπάρχουν):

Φύλο:

Εθνικότητα:

Αριθμός ταυτότητας ή κοινωνικής ασφάλισης (εάν υπάρχει):

Ημερομηνία γέννησης:

Τόπος γέννησης:

Διεύθυνση:

Γλώσσα ή γλώσσες τις οποίες κατανοεί το πρόσωπο (εφόσον είναι γνωστές):

---

* ΕΕ: Παρεμβάλλεται ο αριθμός και η ημερομηνία της παρούσας οδηγίας.

β) Στοιχεία ταυτότητας του προστατευόμενου προσώπου:

Επώνυμο:

Όνομα (ονόματα):

Πατρικό *ή προηγούμενο* επώνυμο (εάν διαφέρει):

Φύλο:

Εθνικότητα:

Ημερομηνία γέννησης:

Τόπος γέννησης:

Διεύθυνση:

Γλώσσα ή γλώσσες τις οποίες κατανοεί το πρόσωπο (εφόσον είναι γνωστές):

γ) Στοιχεία της ευρωπαϊκής εντολής προστασίας:

Απόφαση που εκδόθηκε στις:

Αριθμός φακέλου (εάν υπάρχει):

Αρχή που εξέδωσε τη εντολή:

Επίσημη ονομασία:

Διεύθυνση:

δ) Στοιχεία της αρχής που είναι αρμόδια για την εκτέλεση του ενδεχόμενου μέτρου προστασίας που ελήφθη στο κράτος εκτέλεσης σύμφωνα με την ευρωπαϊκή εντολή προστασίας:

Επίσημη ονομασία της αρχής:

Αρμόδιος επικοινωνίας :

Θέση (τίτλος/ βαθμός):

Διεύθυνση:

Αριθ. τηλ. : (κωδικός χώρας) (κωδικός περιοχής) (αριθμός)

Αριθ. φαξ: (κωδικός χώρας) (κωδικός περιοχής) (αριθμός)

Ηλεκτρονική διεύθυνση:

Γλώσσες που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για επικοινωνία:

ε) Παραβίαση των υποχρεώσεων που **επιβάλλουν οι αρμόδιες αρχές του κράτους εκτέλεσης μετά την αναγνώριση της ευρωπαϊκής εντολής** προστασίας ή/και άλλα πορίσματα που θα μπορούσαν να οδηγήσουν στη λήψη τυχόν μεταγενέστερης απόφασης:

Η παραβίαση αφορά την ακόλουθη μία ή περισσότερες υποχρεώσεις (μπορείτε να σημειώσετε περισσότερα από ένα τετραγωνίδια):

- απαγόρευση εισόδου σε ορισμένους χώρους, μέρη ή καθορισμένες περιοχές όπου διαμένει ή εργάζεται ή που επισκέπτεται το προστατευόμενο πρόσωπο·**
- απαγόρευση ή ρύθμιση οιασδήποτε επαφής με το προστατευόμενο πρόσωπο, μεταξύ άλλων, μέσω τηλεφώνου, ηλεκτρονικού ή απλού ταχυδρομείου, τηλεομοιοτυπίας ή άλλων μέσων·**
- απαγόρευση ή ρύθμιση της προσέγγισης του προστατευόμενου προσώπου εγγύτερα από προκαθορισμένη απόσταση·
- οποιοδήποτε άλλο μέτρο που έχει ληφθεί από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εκτέλεσης μετά την αναγνώριση της ευρωπαϊκής εντολής προστασίας που αντιστοιχεί στο προστατευτικό μέτρο βάσει της ευρωπαϊκής εντολής προστασίας.**

Περιγραφή της ή των παραβάσεων (τόπος και ημερομηνία, λεπτομερείς περιστάσεις):

Σύμφωνα με το άρθρο 9α παράγραφος 2:

- μέτρα που λαμβάνονται στο κράτος εκτέλεσης ως συνέπεια της παραβίασης:

- ενδεχόμενη νομική συνέπεια της παραβίασης στο κράτος εκτέλεσης:

Άλλα πορίσματα που θα μπορούσαν να οδηγήσουν στη λήψη τυχόν μεταγενέστερης απόφασης

Περιγραφή των πορισμάτων:

στ) Στοιχεία επικοινωνίας του προσώπου για τη λήψη πρόσθετων πληροφοριών σχετικά με την παράβαση:

Επώνυμο:

Όνομα (ονόματα):

Διεύθυνση:

Αριθ. τηλ. : (κωδικός χώρας) (κωδικός πόλης/ περιοχής) (αριθμός)

Αριθ. Φαξ: (κωδικός χώρας) (κωδικός πόλης/ περιοχής) (αριθμός)

Ηλεκτρονική διεύθυνση:

Γλώσσες που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για επικοινωνία:

Υπογραφή της αρχής που εξέδωσε το τυποποιημένο έντυπο ή/και του εκπροσώπου της με την οποία πιστοποιείται η ακρίβεια του περιεχομένου του εντύπου:

Όνομα:

Θέση (τίτλος/ βαθμός):

με ημερομηνία:

Επίσημη σφραγίδα (εάν υπάρχει):

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Η πρόταση οδηγίας για την ευρωπαϊκή εντολή προστασίας, που υπέβαλαν 12 κράτη μέλη, αποτελεί πρωτοβουλία που αποβλέπει στην πρόληψη του εγκλήματος. Μολονότι τα κράτη μέλη έχουν εξασφαλίσει εντολές προστασίας για τα θύματα, τα επακόλουθα μέτρα επιβολής σταματούν στα σύνορα του κράτους έκδοσης. Ωστόσο, τα θύματα ενδέχεται να μετακινούνται από ένα κράτος μέλος σε ένα άλλο για πολλούς λόγους και ιδίως για να αποφεύγουν τις αξιόποινες πράξεις. Λόγω αυτών τους των μετακινήσεων δεν μπορούν να αμυνθούν εφόσον η δικαστική και αστυνομική συνεργασία δεν είναι σε θέση να τα προστατέψει με την εφαρμογή ενός μηχανισμού έγκαιρης προειδοποίησης και πρόληψης που λειτουργεί ταχύτατα και αποτελεσματικά σε όλη την Ευρώπη. Η εφαρμογή αυτού του μηχανισμού συνεργασίας προκάλεσε την ανάληψη αυτής της πρωτοβουλίας. Οι δράσεις των κρατών μελών αποδεικνύουν ότι το έγκλημα μπορεί να προλαμβάνεται σε ευρωπαϊκό επίπεδο όταν εντοπίζονται ο δράστης ή οι δράστες.

Η απόφαση πλαίσιο του Συμβουλίου της 15ης Μαρτίου 2001 σχετικά με το καθεστώς των θυμάτων σε ποινική διαδικασία και η οδηγία του Συμβουλίου 2004/80/EK της 29ης Απριλίου 2009 για την αποζημίωση των θυμάτων εγκληματικών πράξεων βασίζονται στη σύσταση του Συμβουλίου της Ευρώπης της 28ης Ιουνίου 1985 για τη θέση του θύματος στο πλαίσιο του ποινικού δικαίου και της ποινικής δικονομίας, αλλά όλες αυτές οι πράξεις δεν καλύπτουν την πρόληψη του εγκλήματος που μας απασχολεί στην περίπτωση αυτή.

Το πρόγραμμα της Στοκχόλμης και το σχετικό σχέδιο δράσης τονίζουν την ανάγκη να αντιμετωπισθεί η κατάσταση των θυμάτων, να καταπολεμηθεί η βία και να διευκολυνθεί η πρόσβαση στη δικαιοσύνη στον ευρωπαϊκό δικαστικό τομέα και ιδίως τις διασυνοριακές διαδικασίες (πρόγραμμα της Στοκχόλμης, παράγραφος 3.4.1). Η ανακοίνωση σχετικά με το σχέδιο δράσης για την εφαρμογή του προγράμματος της Στοκχόλμης (COM (2010)0171 τελικό)¹ επισημαίνει ότι πρέπει να αναλυθούν και να μειωθούν οι διαφορές στα εχέγγυα που παρέχονται στα θύματα εγκληματικών πράξεων αποβλέποντας στη βελτίωση της προστασίας τους με τη χρησιμοποίηση όλων των διαθέσιμων μέσων, και στο πλαίσιο αυτό προτείνεται η θέσπιση νομοθετικής πρότασης σχετικά με συνεκτικό μέσο για την προστασία των θυμάτων και σχέδιο δράσης για πρακτικά μέτρα, συμπεριλαμβανομένης της θέσπισης μιας ευρωπαϊκής εντολής προστασίας.

Σύμφωνα με τις διαδικασίες που απορρέουν κατά την εφαρμογή της Συνθήκης της Λισαβόνας, το άρθρο 51 του Κανονισμού του Κοινοβουλίου επιτρέπει να εκπονούνται εκθέσεις σε διατομεακή βάση. Η παρούσα έκθεση έχει αντλήσει ιδέες από τις συζητήσεις στο πλαίσιο της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, της Επιτροπής Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων και της Επιτροπής Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ισότητας των Φύλων καθώς και από τη συνεργασία μεταξύ των δύο εισηγητών.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο υπέβαλε την πρώτη του πρόταση οδηγίας για μία ευρωπαϊκή εντολή προστασίας για τα θύματα στις 5 Ιανουαρίου 2010. Από τότε η πρόταση έχει τροποποιηθεί και αναθεωρηθεί πολλές φορές από το Συμβούλιο. Μεγάλο μέρος του περιεχόμενου της και η διαμόρφωση της νομικής βάσης της πρότασης του Συμβουλίου βασίστηκαν σε ερωτηματολόγιο στο οποίο απάντησαν τον Οκτώβριο 2009 20 κράτη μέλη της ΕΕ.

Η παρούσα έκθεση και οι προτεινόμενες τροπολογίες αμφότερων των εισηγητών βασίζονται στο κείμενο του Συμβουλίου της 22ας Ιανουαρίου.

Το Συμβούλιο καθορίζει ότι ως προστασία των θυμάτων νοείται η κινητοποίηση κατάλληλων μηχανισμών ώστε να προληφθεί η υποτροπή ή η διάπραξη διαφορετικής, ενδεχομένως σοβαρότερης αξιόποινης πράξης από τον ίδιο δράστη κατά του ιδίου θύματος. Τα εν λόγω μέτρα προστασίας μπορούν να εφαρμοσθούν μόνο στην επικράτεια της χώρας στην οποία καθορίστηκαν τα μέτρα από μια νομική αρχή. Στόχος του Συμβουλίου είναι μηχανισμός για την επέκταση των εν λόγω μέτρων προστασίας ώστε να ισχύει σε άλλο κράτος μέλος. Ή, με άλλα λόγια, αποσκοπεί στο να αποφεύγεται μια κατάσταση στην οποία θα υποχρεούται το θύμα να κινηθεί εκ νέου όλη τη νομική διαδικασία ώστε να απολαύει μέτρων προστασίας όταν μεταβαίνει σε άλλο κράτος μέλος.

Η θέση των εισηγητών:

Οι εισηγητές συμφωνούν σε μεγάλο βαθμό με την πρόταση του Συμβουλίου. Λαμβάνοντας υπόψη το σχέδιο δράσης της Στοκχόλμης, η πρωτοβουλία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη διατήρηση και διαμόρφωση ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, που ενέκρινε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στη συνεδρίασή του στις 10 και 11 Δεκεμβρίου, η παρούσα οδηγία είναι η πρώτη από πολλές επακόλουθες πρωτοβουλίες για την επίτευξη των στόχων αυτών. Δεν θα πρέπει μόνο να λαμβάνονται προληπτικά μέτρα στη χώρα των θυμάτων της βίας ώστε να μην παραβλάπτονται από τους δράστες, αλλά τα εν λόγω προληπτικά μέτρα θα πρέπει να ισχύουν σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Για τους λόγους αυτούς, οι εισηγητές υποστηρίζουν τη συνολική ιδέα της εντολής προστασίας.

Το πεδίο εφαρμογής της πρωτοβουλίας είναι σκοπίμως ευρύ. Μολονότι οι περισσότερες ισχύουσες εντολές προστασίας αφορούν γυναίκες που είναι θύματα βίας λόγω φύλου, θα μπορούσε να καλύπτεται κάθε άλλο θύμα - δηλαδή ένα παιδί ή ένας ενήλικας οποιουδήποτε φύλου - που έχει υποστεί βία από δράστη που έχει εντοπισθεί. Στο πλαίσιο αυτό, το πρόγραμμα της Στοκχόλμης αναφέρει ότι τα θύματα αξιόποινων πράξεων, συμπεριλαμβανομένης της τρομοκρατίας, τα οποία είναι εξαιρετικά ευάλωτα ή ιδιαίτερα εκτεθειμένα όπως τα πρόσωπα κατά των οποίων ασκείται κατ' επανάληψη βία στο πλαίσιο στενών σχέσεων, τα θύματα βίας λόγω φύλου ή τα πρόσωπα που έχουν πέσει θύματα άλλων αξιόποινων πράξεων σε κράτος μέλος του οποίου δεν είναι υπήκοοι ή κάτοικοι, χρειάζονται ειδική στήριξη και νομική προστασία. Για το λόγο αυτό μια ευρωπαϊκή εντολή προστασίας θα πρέπει να εφαρμόζεται σε όλα τα *θύματα αξιόποινων πράξεων*, όπως είναι τα θύματα εμπορίας, ακρωτηριασμού των γυναικείων γεννητικών οργάνων, αναγκαστικών γάμων, φόνων τιμής, αιμομιξίας, βίας λόγω φύλου, ή μάρτυρες σε δίκες, τα θύματα τρομοκρατίας και τα θύματα οργανωμένου εγκλήματος, ανεξαρτήτως ηλικίας ή φύλου του θύματος, όταν έχει εντοπισθεί ο δράστης. Εάν η νεαρή ηλικία του θύματος δεν επιτρέπει την έκδοση μιας τέτοιας εντολής, τότε χρειάζεται τη συνδρομή και έγκριση ενός κηδεμόνα ή νόμιμου εκπροσώπου.

Οι προτεινόμενες τροπολογίες της οδηγίας βελτιώνουν το κείμενο:

- βελτιώνοντας τις ρυθμίσεις για την ανάκληση μιας ευρωπαϊκής εντολής προστασίας,
- διασφαλίζοντας τη συνέχιση της νομικής προστασίας,
- περιορίζοντας τους λόγους για την άρνηση αναγνώρισης, ή απόρριψης, μιας ευρωπαϊκής εντολής προστασίας,

- καθορίζοντας εικοσαήμερη προθεσμία για την εκτέλεση μιας εντολής,
- διευκρινίζοντας τη θέση όσον αφορά θύματα που μεταβαίνουν από ένα κράτος μέλος σε ένα άλλο κράτος μέλος.

Ωστόσο, οι εισηγητές συνειδητοποιούν τον περίπλοκο χαρακτήρα της πρωτοβουλίας και τις προκλήσεις που ενδέχεται να αντιμετωπίσει μελλοντικά η οδηγία. Πρέπει να αντιμετωπισθεί το γεγονός ότι τα δικαστικά συστήματα των κρατών μελών παρουσιάζουν διαφορές και ότι οι διαδικασίες μπορεί να είναι ποινικού, αστικού ή διοικητικού χαρακτήρα.

Η πρόθεση των εισηγητών είναι να διασφαλισθεί η βέλτιστη δυνατή προστασία των θυμάτων, μεταξύ άλλων, με την απαιτούμενη νομική σαφήνεια. Τα θύματα θα πρέπει να επωφελούνται από σαφείς διαδικασίες και να ενημερώνονται πάντοτε σχετικά με τα μέτρα που διατίθενται τόσο στο κράτος έκδοσης όσο και στα κράτη στα οποία προτίθενται να μεταβούν ή στα οποία έχουν ήδη μεταβεί. Επίσης, οι λόγοι της άρνησης πρέπει να είναι κατά το δυνατόν περιοριστικοί και το θύμα θα πρέπει να ενημερώνεται σαφέστατα σχετικά με τους λόγους που έχουν οδηγήσει στην άρνηση.

Ωστόσο, η προστασία των θυμάτων δεν σημαίνει απλώς τη σωματική τους προστασία. Πρέπει να λαμβάνεται επίσης υπόψη η αξιοπρέπεια των θυμάτων όταν αναφερόμαστε στην προστασία των θυμάτων. Όπως αναφέρεται στην απόφαση πλαίσιο του Συμβουλίου για την πρόληψη και καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων και την προστασία των θυμάτων που καταργεί την απόφαση πλαίσιο 2002/629/ΔΕΥ "οποιαδήποτε δράση της Ένωσης στο συγκεκριμένο τομέα πρέπει να σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και να τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται ιδίως από το Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Χάρτη ΕΕ) και τη Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (ΕΗCΗC) και ιδίως την ανθρώπινη αξιοπρέπεια". Αναφέρεται επίσης ότι κάθε διάταξη που αποβλέπει στη στήριξη των θυμάτων κατά την άσκηση των δικαιωμάτων τους σε ποινικές διαδικασίες, όπως είναι μέτρα βοήθειας, ψυχολογικής στήριξης και νομικής συμβουλής, πρέπει να ενδυναμώνουν τα άτομα αυτά και να συμβάλλουν στην ενίσχυση του σεβασμού της αξιοπρέπειάς τους. Οι εισηγητές θεωρούν πρωταρχικής σπουδαιότητας να συμπεριληφθεί η προστασία θυμάτων με στόχο την αποκατάσταση της αξιοπρέπειάς τους και του σεβασμού προς τα άτομα αυτά ως ανθρώπινα όντα, όποτε αποφασίζουν να μεταβούν σε μια άλλη χώρα ή όταν κατοικούν ήδη σε ένα άλλο κράτος μέλος.

Η οδηγία προστατεύει τα θύματα που έχουν υποστεί δυσμενή μεταχείριση από ένα άτομο. Ωστόσο, έχει αποδειχθεί ότι ένα άτομο μπορεί να υποστεί ζημία ή να απειλείται από περισσότερα του ενός άτομου. Εάν προσάγεται ενώπιον δικαστηρίου ομάδα ατόμων και έχουν επιβληθεί προστατευτικά μέτρα, η ευρωπαϊκή εντολή προστασίας, εφόσον έχει εκδοθεί, θα πρέπει επίσης να καλύπτει την προστασία κατά της βίας που διαπράττει ομάδα ανθρώπων.

Η παρούσα πρωτοβουλία ομάδας κρατών μελών δεν παρέχει ηθική στήριξη, πράγμα που πρέπει να περιληφθεί στην οδηγία. Τα θύματα που έχουν υποστεί ηθική ζημία λόγω οποιασδήποτε μορφής βίας πρέπει να ενημερώνονται με το σωστό τρόπο και να λαμβάνουν βοήθεια ως προς τον τρόπο με τον οποίο θα μπορούν να ξεκινήσουν μια νέα ζωή χωρίς να χάσουν τα μέτρα προστασίας που έχουν επιβληθεί πριν ακόμη αποφασίσουν να μεταβούν σε άλλο κράτος μέλος. Καθ' όλη αυτή τη διαδικασία πρέπει να ισχύει η παροχή βοήθειας.

Η παρούσα έκθεση αποτελεί το αποτέλεσμα συνεργασίας δύο εισηγητών με στόχο να διασφαλισθεί ότι η ευρωπαϊκή εντολή προστασίας συνιστά ένα ισχυρό μέσο που θα παρέχει ένα ασφαλέστερο πλαίσιο προστασία στα θύματα της βίας πέραν των συνόρων των κρατών μελών.

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ

Κύριο Juan Fernando López Aguilar,
Πρόεδρο
Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων
ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ
και
κυρία Eva-Britt Svensson
Πρόεδρο
Επιτροπή Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ισότητας των Φύλων
ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ

Θέμα: Γνωμοδότηση σχετικά με τη νομική βάση που αφορά πρωτοβουλία για οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την ευρωπαϊκή εντολή προστασίας (00002/2010 – C7 0006/2010 – 2010/0802(COD))

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Η πρόταση σχετικά με ευρωπαϊκή εντολή προστασίας βασίζεται σε κοινή πρωτοβουλία δώδεκα κρατών μελών της ΕΕ¹ για εκπόνηση οδηγίας, η οποία κατατέθηκε τον Ιανουάριο 2010². Σκοπός της οδηγίας είναι να διευκολυνθεί και να ενισχυθεί η προστασία που παρέχεται στα θύματα αξιόποινων πράξεων, ή στα πιθανά θύματα αυτών, τα οποία μετακινούνται μεταξύ κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως αξιόποινες πράξεις που μπορούν να θέσουν σε κίνδυνο τη ζωή τους και να θίξουν τη φυσική, τη ψυχική και τη γενετήσια ακεραιότητα των θυμάτων, ή την προσωπική τους ελευθερία. Απώτερος στόχος είναι η αποφυγή νέων εγκληματικών πράξεων και ο περιορισμός των συνεπειών προηγούμενων εγκληματικών πράξεων.

Η προτεινόμενη νομική βάση για το σχέδιο οδηγίας είναι το άρθρο 82, παράγραφος 1, στοιχείο δ) της ΣΛΕΕ, που αφορά τη δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις.

Με επιστολή που φέρει ημερομηνία 7 Οκτωβρίου 2010, ζητήσατε από την Επιτροπή Νομικών Θεμάτων να εκδώσει γνωμοδότηση σχετικά με τη νομική βάση της πρότασης. Προκύπτει ότι, σε συνέχεια ψηφοφορίας προσανατολισμού που διεξήχθη σε κοινή συνεδρίαση των επιτροπών σας σύμφωνα με το άρθρο 51 του Κανονισμού με προοπτική τη διεξαγωγή διαπραγματεύσεων με το Συμβούλιο, εγκρίθηκε τροπολογία για να εισαχθεί το άρθρο 82, παράγραφος 1, στοιχείο α) της ΣΛΕΕ, που αφορά την αναγνώριση των δικαστικών

¹ Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη είναι το Βέλγιο, η Βουλγαρία, η Εσθονία, η Ισπανία, η Γαλλία, η Ιταλία, η Ουγγαρία, η Πολωνία, η Πορτογαλία, η Ρουμανία, η Φινλανδία και η Σουηδία.

² Βλ. έγγραφο PE-CONS 2/10 της 22ας Ιανουαρίου 2010.

αποφάσεων και διαταγών, ως πρόσθετη νομική βάση.

I. Ιστορικό

Η Συνθήκη της Λισσαβόνας κατήργησε το προηγούμενο σύστημα των πυλώνων και σήμερα όλες σχεδόν οι νομοθετικές πράξεις που αφορούν τον χώρο της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης, συμπεριλαμβανομένου του άρθρου 82 ΣΛΕΕ σχετικά με τη συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις στο κεφάλαιο 4 του Τίτλου V, πρέπει να εκδίδονται σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία.

Στο πεδίο αυτό υπάρχει μία περιορισμένη εξαίρεση από τον γενικό κανόνα ο οποίος παρέχει στην Επιτροπή το αποκλειστικό δικαίωμα της νομοθετικής πρωτοβουλίας, και συγκεκριμένα δυνάμει του άρθρου 76 της ΣΛΕΕ, βάσει του οποίου προβλέπεται ότι το ένα τέταρτο των κρατών μελών μπορεί να θεσπίσει νομοθεσία στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις και της αστυνομικής συνεργασίας (και στον τομέα της συναφούς διοικητικής συνεργασίας).

Το Συμβούλιο παρουσίασε την πρώτη του πρόταση οδηγίας για μία ευρωπαϊκή εντολή προστασίας για τα θύματα στις 5 Ιανουαρίου 2010¹. Από τότε η πρόταση έχει τροποποιηθεί και αναθεωρηθεί πολλές φορές από το Συμβούλιο. Μεγάλο μέρος του περιεχόμενου και η διαμόρφωση της νομικής βάσης της πρότασης του Συμβουλίου βασίστηκαν σε ερωτηματολόγιο στο οποίο τον Οκτώβριο 2009 απάντησαν 20 κράτη μέλη της ΕΕ².

Η πρωτοβουλία αποσκοπεί στη δημιουργία μίας ευρωπαϊκής εντολής προστασίας των θυμάτων βίας σύμφωνα με την οποία τα μέτρα προστασίας που εγκρίνονται σε ένα κράτος μέλος να μπορούν να αναγνωρίζονται, να εφαρμόζονται και να ενισχύονται από δικαστικές αρχές άλλου κράτους μέλους. Ένα τέτοιο σύστημα θα προλάμβανε τον κίνδυνο να πρέπει ένα προστατευόμενο πρόσωπο να κινεί παράλληλες διαδικασίες σε κράτος μέλος στο οποίο μεταβαίνει ή έχει ήδη μεταβεί το εν λόγω πρόσωπο (το θύμα).

Το σκεπτικό της πρότασης είναι ότι τα θύματα αξιοποιούν πράξεων δεν έχουν μόνο δικαίωμα στον σεβασμό, στην επανόρθωση της βλάβης που τους προκλήθηκε και την ικανοποίηση να δουν τον δράστη να τιμωρείται βάσει απόφασης που λαμβάνεται μετά από αμερόληπτη δίκη που παρέχει πλήρη διασφάλιση των δικαιωμάτων όλων των διαδίκων, αλλά έχουν επίσης και δικαίωμα στην προστασία τους ώστε να μην αποτελέσουν θύματα άλλης αξιόποινης πράξης, και ιδίως από τον ίδιο δράστη.

Κατά συνέπεια, πρέπει να καθορισθούν κατάλληλοι μηχανισμοί ώστε να προληφθεί η υποτροπή ή η διάπραξη διαφορετικής και ενδεχομένως σοβαρότερης αξιόποινης πράξης από τον ίδιο δράστη κατά του ιδίου θύματος. Η διάπραξη αξιόποινων πράξεων καθ' υποτροπή κατά των ιδίων θυμάτων είναι ιδιαίτερα συχνή στην περίπτωση βίας λόγω φύλου, μολονότι παρατηρείται επίσης και σε άλλες μορφές εγκλήματος, όπως είναι η εμπορία ανθρώπων ή η σεξουαλική εκμετάλλευση ανηλίκων.

Όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ εφαρμόζουν μέτρα για την προστασία της ζωής των θυμάτων

¹ Βλ. έγγραφο του Συμβουλίου 17513/09 της 5ης Ιανουαρίου 2010.

² Βλ. έγγραφο του Συμβουλίου 5002/10 της 6ης Ιανουαρίου 2010.

καθώς και της σωματικής, ψυχικής και γενετήσιας ακεραιότητας και της ελευθερίας τους, αλλά, προς το παρόν, τέτοιας μορφής μέτρα ισχύουν μόνο στο έδαφος του κράτους στο οποίο λαμβάνονται με αποτέλεσμα τα θύματα να είναι απροστάτευτα όταν περνούν τα σύνορα του συγκεκριμένου κράτους. Η προστασία την οποία παρέχει ένα κράτος μέλος στα θύματα εγκλήματος δεν θα πρέπει κατά συνέπεια να περιορίζεται στο έδαφός του, αλλά να ισχύει οπουδήποτε αυτά μεταβαίνουν εντός της ΕΕ.

Βάσει των διαθέσιμων αριθμητικών στοιχείων, αποκλειστικά και μόνο για τις αξιόπινες πράξεις λόγω φύλου φαίνεται ότι πάνω από 100.000 γυναίκες που κατοικούν στην ΕΕ καλύπτονται από μέτρα προστασίας διαφόρων ειδών τα οποία έχουν θεσπιστεί στα κράτη μέλη εις της βίας λόγω φύλου. Τα στοιχεία αυτά δεν λαμβάνουν υπόψη τα θύματα εμπορίας ανθρώπων και άλλα αδικήματα.

Λαμβάνοντας υπόψη την ευκολία με την οποία μπορούν να κινηθούν εντός της ΕΕ οι δράστες εγκλήματος, κρίνεται ορθό και σκόπιμο να προβλέπεται η δυνατότητα να επεκτείνεται και σε άλλο κράτος μέλος το πεδίο εφαρμογής των μέτρων προστασίας που εγκρίνονται σε ένα κράτος μέλος ώστε να παρέχεται προστασία σε θύμα αξιόπινης πράξης το οποίο επιθυμεί να ασκήσει το δικαίωμά του στην ελεύθερη κυκλοφορία. Εάν δεν ισχύσει αυτό, τα θύματα εγκλήματος θα έχουν να αντιμετωπίσουν το κρίσιμο δίλημμα του να επιλέξουν ανάμεσα στην παραίτηση από το δικαίωμά τους για ελεύθερη κυκλοφορία ως πολίτες της ΕΕ, ή στην παραίτηση από το δικαίωμά τους για προστασία. Αυτό είναι απαράδεκτο.

Το Κοινοβούλιο έχει επανειλημμένως ζητήσει από τα κράτη μέλη να επανεξετάσουν τη διαχείριση των νομικών διαδικασιών και να αναλάβουν δράση για την άρση των φραγμών που εμποδίζουν τις γυναίκες να αποκτούν νομική προστασία¹.

Τονίζεται επίσης ότι ο νομοθέτης της ΕΕ δεν έχει αδρανήσει στον τομέα της προστασίας των θυμάτων εγκληματικών πράξεων. Υπάρχει η απόφαση πλαίσιο 2001/220/ΔΕΥ σχετικά με το καθεστώς των θυμάτων σε ποινικές διαδικασίες για την αντιμετώπιση του θέματος των δικονομικών δικαιωμάτων των θυμάτων² και η οδηγία 2004/80/ΕΚ του Συμβουλίου σχετικά με την αποζημίωση θυμάτων εγκληματικών πράξεων³.

Πράγματι, η προστασία των θυμάτων αποτελεί έναν από τους κύριους στόχους της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον χώρο ελευθερίας ασφάλειας και δικαιοσύνης και το Πρόγραμμα της Στοκχόλμης για την ενίσχυση της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης στην ΕΕ, όπως εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κατά τη σύνοδό του της 10ης και 11ης Δεκεμβρίου 2009, αναφέρει ότι στα θύματα ή τους μάρτυρες αξιόπινων πράξεων που κινδυνεύουν πρέπει να προβλεφθούν μέτρα ειδικής προστασίας που πρέπει να είναι αποτελεσματικά στο εσωτερικό της Ένωσης.

---

¹ Βλ. ψήφισμα του Κοινοβουλίου της 16ης Σεπτεμβρίου 1997 σχετικά με την ανάγκη διεξαγωγής εκστρατείας σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη μηδενική ανοχή της βίας κατά των γυναικών (ΕΕ C 304, 6.10.1997, σ. 55). Βλ. επίσης το ψήφισμά του της 2ας Φεβρουαρίου 2006 σχετικά με την παρούσα κατάσταση όσον αφορά την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και οιαδήποτε μελλοντική δράση (ΕΕ C 288 E, 25.11.2006, σ. 66).

² ΕΕ L 82, 22.03.2001, σ. 1.

³ ΕΕ L 261, 06.08.2004, σ. 15.

Στις 17 Φεβρουαρίου 2010, κατόπιν σχετικού αιτήματος του Συμβουλίου, η Νομική Υπηρεσία του Συμβουλίου εξέδωσε γνώμη¹ από την οποία συνάγεται ότι το άρθρο 82, παράγραφος 1, στοιχείο δ) της ΣΛΕΕ μπορεί να υπολογίζεται ως η νομική βάση για το σχέδιο οδηγίας αλλά, προκειμένου να δοθεί στην πρωτοβουλία η δέουσα σημασία της ως μέσου αναγνώρισης των δικαστικών αποφάσεων, θα ήταν σκόπιμο να γίνει μνεία επίσης και στο άρθρο 82, παράγραφος 1, στοιχείο α) της ΣΛΕΕ.

II. Η θέση των αρμόδιων επιτροπών

Στην προαναφερθείσα κοινή συνεδρίαση της 29ης Σεπτεμβρίου 2010 της Επιτροπής Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ισότητας των Φύλων και της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων εγκρίθηκε μεγάλος αριθμός τροπολογιών στην προτεινόμενη οδηγία σε συνέχεια ψηφοφορίας προσανατολισμού για να καθοριστεί η εντολή της εισηγήτριας για τη διεξαγωγή διαπραγματεύσεων με το Συμβούλιο με σκοπό την επίτευξη συμβιβαστικής λύσης σε πρώτη ανάγνωση.

Η τροπολογία 1 από την ανωτέρω δέσμη εισάγει το άρθρο 82, παράγραφος 1, στοιχείο α) της ΣΛΕΕ, που αφορά την αναγνώριση όλων των τύπων δικαστικών αποφάσεων και διαταγών, ως πρόσθετη νομική βάση. Αυτό αφορά σαφώς δικαστικές αποφάσεις και διαταγές σε ποινικές υποθέσεις.

Ταυτόχρονα, εγκρίθηκαν άλλες τροπολογίες (οι τροπολογίες 18 και 84) στις οποίες αναφέρεται ρητά ότι η προτεινόμενη οδηγία δεν θα θίξει την εφαρμογή, ούτε θα τροποποιήσει ή θα αντικαταστήσει υφιστάμενες νομοθετικές πράξεις αμοιβαίας αναγνώρισης σε αστικές υποθέσεις.

Στην αιτιολογική έκθεση του σχεδίου έκθεσης της 20ής Μαΐου 2010, οι εισηγητές δήλωσαν ότι «συμφωνούν σε μεγάλο βαθμό με την πρόταση του Συμβουλίου», τονίζοντας συγχρόνως ότι το πεδίο εφαρμογής της πρωτοβουλίας είναι σκόπιμως ευρύ και ότι μια ευρωπαϊκή εντολή προστασίας «θα πρέπει να εφαρμόζεται σε όλα τα θύματα αξιόποινων πράξεων, όπως είναι τα θύματα εμπορίας, ακρωτηριασμού των γυναικείων γεννητικών οργάνων, αναγκαστικών γάμων, φόνων τιμής, αιμομιξίας, βίας λόγω φύλου, ή μάρτυρες σε δίκες, τα θύματα τρομοκρατίας και τα θύματα οργανωμένου εγκλήματος, ανεξαρτήτως ηλικίας ή φύλου του θύματος, όταν έχει εντοπισθεί ο δράστης». Αναφέρεται επίσης ότι οι προτεινόμενες τροπολογίες στοχεύουν στη βελτίωση του προτεινόμενου κειμένου «διασφαλίζοντας τη συνέχιση της νομικής προστασίας» και «περιορίζοντας τους λόγους για την άρνηση αναγνώρισης, ή απόρριψης, μιας ευρωπαϊκής εντολής προστασίας».

III. Η προτεινόμενη νομική βάση

Η νομική βάση που διατυπώθηκε για την προτεινόμενη οδηγία είναι το άρθρο 82, παράγραφος 1, στοιχείο δ) της ΣΛΕΕ. Οι αρμόδιες επιτροπές προτείνουν να προστεθεί στη νομική βάση το στοιχείο α) του ίδιου άρθρου.

Άρθρο 82 της ΣΛΕΕ²

¹ Βλ. έγγραφο 6516/10 του Συμβουλίου της 17ης Φεβρουαρίου 2010.

² Η υπογράμμιση του συντάκτη γνωμοδότησης.

(πρώην άρθρο 31 της ΣΕΕ)

1. Η δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις στην Ένωση θεμελιώνεται στην αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών αποφάσεων και διαταγών και περιλαμβάνει την προσέγγιση των νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων των κρατών μελών στους τομείς που προβλέπονται στην παράγραφο 2 και στο άρθρο 83.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία, λαμβάνουν μέτρα που αφορούν:

α) τον καθορισμό κανόνων και διαδικασιών για να εξασφαλίζεται η αναγνώριση, σε ολόκληρη την Ένωση, όλων των τύπων δικαστικών αποφάσεων και διαταγών,

β) την πρόληψη και την επίλυση των συγκρούσεων δικαιοδοσίας μεταξύ κρατών μελών,

γ) την υποστήριξη της κατάρτισης των δικαστών και των άλλων λειτουργών και υπαλλήλων του τομέα απονομής της δικαιοσύνης,

(d) τη διευκόλυνση της συνεργασίας μεταξύ των δικαστικών ή άλλων ισοδύναμων αρχών των κρατών μελών κατά την άσκηση ποινικών διώξεων και την εκτέλεση των αποφάσεων.

2. ...

3. ...

IV. Ανάλυση του στόχου και του περιεχομένου

Όπως επιβεβαίωσε το Δικαστήριο¹, η επιλογή της νομικής βάσης για ένα μέτρο πρέπει να θεμελιώνεται σε αντικειμενικά στοιχεία υποκείμενα σε δικαστικό έλεγχο τα οποία περιλαμβάνουν ιδίως τον σκοπό και το περιεχόμενο του μέτρου.

Λαμβάνοντας υπόψη το πεδίο εφαρμογής του ζητήματος το οποίο πρέπει να αντιμετωπιστεί, είναι απαραίτητο να το προσεγγίσουμε αναλύοντας τον τρόπο με τον οποίο προτίθεται να λειτουργήσει η ευρωπαϊκή εντολή προστασίας.

Τι ακριβώς είναι μία ευρωπαϊκή εντολή προστασίας;

Η ευρωπαϊκή εντολή προστασίας (εφεξής ΕΕΠ) είναι μία δικαστική απόφαση που αφορά μέτρο προστασίας το οποίο εκδίδει κράτος μέλος και αποσκοπεί στη διευκόλυνση έτερου κράτους μέλους προκειμένου να λάβει, εφόσον απαιτείται, μέτρο προστασίας δυνάμει της εθνικής του νομοθεσίας για την προστασία της ζωής, της σωματικής και ψυχικής ακεραιότητας, της ελευθερίας ή της γενετήσιας ακεραιότητας προσώπου².

Συνεπώς, μία ΕΕΠ είναι δυνατόν να εκδίδεται μόνον εκεί όπου το κράτος έκδοσης έχει ήδη εκδώσει ένα μέτρο προστασίας.

¹ Απόφαση της 3ης Σεπτεμβρίου 2009 στην υπόθεση C-166/07 *Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου*, που δεν έχει ακόμη περιληφθεί στη συλλογή νομοθεσίας.

² Άρθρο 1 της προτεινόμενης οδηγίας.

Το μέτρο προστασίας είναι μία απόφαση η οποία εκδίδεται από αρμόδια αρχή κράτους μέλους δια της οποίας επιβάλλονται σε πρόσωπο που προκαλεί κίνδυνο μία ή περισσότερες από τις υποχρεώσεις ή τις απαγορεύσεις του άρθρου 2 παράγραφος 2, εφόσον η παραβίαση των εν λόγω υποχρεώσεων ή απαγορεύσεων συνιστά ποινικό αδίκημα σύμφωνα με το δίκαιο του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους ή, άλλως, τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή στο συγκεκριμένο κράτος μέλος.

Οι απαγορεύσεις ή υποχρεώσεις που καθορίζονται στο άρθρο 2, παράγραφος 2 είναι ως ακολούθως:

α) απαγόρευση εισόδου σε ορισμένους χώρους, μέρη ή καθορισμένες περιοχές στις οποίες διαμένει το προστατευόμενο πρόσωπο ή που επισκέπτεται·

β) υποχρέωση παραμονής σε συγκεκριμένο τόπο, εάν συντρέχει περίπτωση, για καθορισμένο χρόνο,

γ) υποχρέωση που περιλαμβάνει περιορισμούς όσον αφορά την έξοδο από το κράτος έκδοσης,

δ) υποχρέωση αποφυγής της επαφής με το προστατευόμενο πρόσωπο, ή

ε) απαγόρευση προσέγγισης του προστατευόμενου προσώπου εγγύτερα από προκαθορισμένη απόσταση.

Έκδοση μίας ΕΕΠ

Μία ευρωπαϊκή εντολή προστασίας μπορεί να εκδοθεί ανά πάσα στιγμή όταν το προστατευόμενο πρόσωπο προτίθεται να φύγει ή έχει φύγει από το κράτος έκδοσης και πηγαίνει σε άλλο κράτος μέλος. Η έκδοση μίας ΕΕΠ εξαρτάται από το εάν έχει θεσπιστεί προηγουμένως μέτρο προστασίας στο κράτος έκδοσης.

Μία ΕΕΠ είναι δυνατόν να εκδοθεί μόνο από δικαστική ή άλλη αρμόδια αρχή¹ του κράτους έκδοσης τη αιτήσε του προστατευόμενου προσώπου. (Το προστατευόμενο πρόσωπο μπορεί να υποβάλλει την αίτηση στην αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης, αλλά αυτή η αρχή θα πρέπει στη συνέχεια να διαβιβάσει την αίτηση στην αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης.)

Οι αρχές οι οποίες εκδίδουν μέτρο προστασίας κατά την έννοια της οδηγίας έχουν υποχρέωση να ενημερώνουν το προστατευόμενο πρόσωπο σχετικά με τη διαθεσιμότητα της ΕΕΠ εφόσον το πρόσωπο αυτό προτίθεται να μεταβεί σε άλλο κράτος μέλος. Έχουν επίσης την υποχρέωση να συμβουλεύουν το πρόσωπο αυτό να υποβάλει αίτηση για ΕΕΠ πριν φύγει.

Έντυπο της ΕΕΠ

---

¹ Σύμφωνα με το άρθρο 4, τα κράτη μέλη οφείλουν να κοινοποιούν στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου την αρμόδια αρχή ή τις αρμόδιες αρχές που εκδίδουν και αναγνωρίζουν ΕΕΠ. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν μη δικαστικές αρχές ως αρμόδιες αρχές, υπό τον όρο ότι οι αρχές αυτές είναι αρμόδιες για τη λήψη παρεμφερών αποφάσεων βάσει του οικείου εθνικού δικαίου και της δικονομίας τους.

Στην προτεινόμενη οδηγία προσαρτάται ένα τυποποιημένο έντυπο. Αυτό πρέπει να περιέχει πληροφορίες σχετικά με την ταυτότητα και την εθνικότητα του υπό προστασία προσώπου¹, σχετικά με τη χρήση οιαδήποτε τεχνολογικών μέσων τα οποία παρασχέθηκαν στο προστατευόμενο πρόσωπο, σχετικά με πληροφορίες της αρμόδιας αρχής του κράτους έκδοσης, σχετικά με τον προσδιορισμό του μέτρου προστασίας βάσει του οποίου εκδόθηκε η ΕΕΠ, σχετικά με την περίληψη των γεγονότων και των περιστάσεων που οδήγησαν στην επιβολή του μέτρου προστασίας, σχετικά με τις υποχρεώσεις ή απαγορεύσεις που επιβάλλονται στο πλαίσιο του μέτρου προστασίας, τη διάρκειά τους και τη σαφή ένδειξη ότι η παραβίασή τους αποτελεί ποινικό αδίκημα σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους έκδοσης ή ότι άλλως είναι δυνατόν να τιμωρούνται με στερητική της ελευθερίας ποινή· σχετικά με τον προσδιορισμό του προσώπου που προκαλεί κίνδυνο, σχετικά με οιαδήποτε άλλα στοιχεία τα οποία ενδέχεται να επηρεάζουν την εκτίμηση του κινδύνου και, όταν κρίνεται σκόπιμο, τη σαφή ένδειξη ότι μια δικαστική απόφαση, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 της απόφασης-πλαίσιο 2008/947/ΔΕΥ του Συμβουλίου, ή ότι μία απόφαση περί μέτρων επιτήρησης, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 της απόφασης-πλαίσιο 2009/829/ΔΕΥ, έχει ήδη διαβιβασθεί σε άλλο κράτος μέλος, και σχετικά με τον προσδιορισμό της αρμόδιας αρχής για την επιβολή της εφαρμογής της εν λόγω δικαστικής ή άλλης απόφασης.

Θα πρέπει το κράτος εκτέλεσης να αναγνωρίζει μία ΕΕΠ;

Το άρθρο 3 υποχρεώνει τα κράτη μέλη να αναγνωρίζουν μία ΕΕΠ που θα συμφωνεί με την οδηγία και θα πρέπει να σημειωθεί ότι η δεύτερη παράγραφος του άρθρου 3 θεσπίζει ότι «η οδηγία δεν έχει ως αποτέλεσμα τη μεταβολή της υποχρέωσης σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και θεμελιωδών νομικών αρχών, όπως κατοχυρώνονται με το άρθρο 6 της ΣΕΕ.»

Ωστόσο, σύμφωνα με το άρθρο 9, ένα κράτος μέλος δύναται να χορηγήσει αιτιολογημένη άρνηση αναγνώρισης μίας ΕΕΠ. Οι επιτρεπόμενοι λόγοι άρνησης είναι:

α) η ευρωπαϊκή εντολή προστασίας δεν είναι πλήρης ή δεν ολοκληρώθηκε εντός της προθεσμίας που ορίζει η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης·

β) δεν πληρούνται οι απαιτήσεις του άρθρο 2 παράγραφος 2².

γ) η προστασία πηγάζει από την εκτέλεση ποινής ή μέτρου που καλύπτεται από αμνηστία σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης και αφορά πράξη η οποία εμπίπτει στη δικαιοδοσία του κράτους εκτέλεσης δυνάμει του εσωτερικού του δικαίου·

δ) το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης προβλέπει την παροχή ασυλίας στο πρόσωπο που προκαλεί κίνδυνο, η οποία καθιστά αδύνατη την έκδοση των μέτρων προστασίας·

Τι ισχύει στο κράτος εκτέλεσης;

Σύμφωνα με το άρθρο 8 της προτεινόμενης οδηγίας, η αρμόδια αρχή στο κράτος εκτέλεσης οφείλει:

---

¹ καθώς και του νομίμου εκπροσώπου του, εάν το προστατευόμενο πρόσωπο είναι ανήλικος ή στερείται νομικής ικανότητας.

² Βλ. ανωτέρω.

α) να αναγνωρίσει την ΕΕΠ και να λάβει όλα τα μέτρα που θα ήταν διαθέσιμα δυνάμει του εσωτερικού του δικαίου για παρόμοια περίπτωση, προκειμένου να εξασφαλισθεί η προστασία του προστατευόμενου προσώπου (εκτός αν αποφασίσει να επικαλεσθεί έναν από τους λόγους περί μη αναγνώρισης)·

β) να ενημερώσει το πρόσωπο που προκαλεί κίνδυνο σχετικά με κάθε σχετικό μέτρο που λαμβάνει·

γ) να λάβει κάθε επείγον και προσωρινό μέτρο που θα απαιτηθεί για να εξασφαλισθεί η αδιάλειπτη προστασία του προστατευόμενου προσώπου· και

δ) να απευθύνει αμέσως κοινοποίηση στην αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης για οιαδήποτε παραβίαση του μέτρου προστασίας στο οποίο βασίζεται η ευρωπαϊκή εντολή προστασίας (χρησιμοποιώντας τυποποιημένο έντυπο).

Η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης οφείλει να ενημερώσει την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης και το προστατευόμενο πρόσωπο για τα μέτρα που εγκρίνει.

Ενέργειες μετά την έκδοση ΕΕΠ

Μόνο το κράτος έκδοσης δύναται να ανανεώσει, να αναθεωρήσει, να αποσύρει ή να τροποποιήσει το μέτρο προστασίας, να εκδώσει ένταλμα σύλληψης, κ.τ.λ. ή να κινήσει ποινικές διαδικασίες κατά του προσώπου που προκαλεί κίνδυνο, ενέργειες που πράττει σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο (άρθρο 10).

Το κράτος έκδοσης δύναται να ανακαλέσει την αναγνώριση ευρωπαϊκής εντολής προστασίας μόνον όταν υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία ότι το προστατευόμενο πρόσωπο έχει εγκαταλείψει οριστικά το έδαφός του (άρθρο 11).

Οι αποφάσεις που λαμβάνει η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης στο πλαίσιο της οδηγίας διέπονται από την εθνική νομοθεσία του (άρθρο 13).

V. Συμπέρασμα

Λαμβάνοντας υπόψη την φύση της προτεινόμενης ευρωπαϊκής εντολής προστασίας όπως προκύπτει από την ανωτέρω ανάλυση, κρίνεται απόλυτα σκόπιμο να προστεθεί στη νομική βάση του άρθρου 82, παράγραφος 1, στοιχείο δ), το οποίο στοχεύει στη διευκόλυνση της συνεργασίας μεταξύ των δικαστικών ή άλλων ισοδύναμων αρχών των κρατών μελών κατά την άσκηση ποινικών διώξεων και την εκτέλεση των αποφάσεων, το άρθρο 82, παράγραφος 1, στοιχείο α), το οποίο ασχολείται με τους κανόνες και τις διαδικασίες για την εξασφάλιση «της αναγνώρισης όλων των τύπων δικαστικών αποφάσεων και διαταγών».

Κατά συνέπεια, θεωρείται ότι το άρθρο 82, παράγραφος 1, στοιχείο δ) της ΣΛΕΕ μπορεί να υπολογίζεται ως η νομική βάση για το σχέδιο οδηγίας αλλά, προκειμένου να δοθεί στην πρωτοβουλία η δέουσα σημασία της ως μέσου αναγνώρισης των δικαστικών αποφάσεων, θα ήταν σκόπιμο να γίνει μνεία επίσης και στο άρθρο 82, παράγραφος 1, στοιχείο α) της ΣΛΕΕ.

VI. Σύσταση

Η επιτροπή εξέτασε το εν λόγω ζήτημα στη συνεδρίασή της στις 28 Οκτωβρίου 2010.

Ως εκ τούτου, κατά τη συνεδρίασή της στις 28 Οκτωβρίου 2010, η Επιτροπή Νομικών Θεμάτων αποφάσισε ομόφωνα να σας απευθύνει την ακόλουθη σύσταση¹: **η προτεινόμενη οδηγία πρέπει να εγκριθεί επί τη βάσει του άρθρου 82, παράγραφος 1, στοιχεία α) και δ) της ΣΛΕΕ.**

Με εκτίμηση,

Klaus-Heiner Lehne

---

¹ Για την τελική ψηφοφορία ήταν παρόντες οι εξής: Raffaele Baldassarre (ασκών την προεδρία), Sebastian Valentin Bodu (αντιπρόεδρος), Eva Lichtenberger (εισηγήτρια), Françoise Castex, Marielle Gallo, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Daniel Hannan, Kurt Lechner, Bernhard Rapkay, Diana Wallis, Cecilia Wikström και Tadeusz Zwiefka.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Τίτλος	Απόφαση σχετικά με την ευρωπαϊκή εντολή προστασίας			
Έγγραφο αναφοράς	00002/2010 – C7-0006/2010 – 2010/0802(COD)			
Επιτροπή αρμόδια επί της ουσίας Ημερομ. αναγγελίας στην ολομέλεια	FEMM			
Γνωμοδοτική(ές) επιτροπή(ες) Ημερομ. αναγγελίας στην ολομέλεια	LIBE-FEMM (Κοινές συνεδριάσεις των επιτροπών - Άρθρο 51) 27.1.2010			
Εισηγητής(ές) Ημερομηνία ορισμού	Carmen Romero López 2.3.2010	Teresa Jiménez- Becerril Barrio 2.3.2010		
Αμφισβήτηση της νομικής βάσης Ημερομ. γνωμοδότησης JURI	JURI 28.10.2010			
Εξέταση στην επιτροπή	3.5.2010	1.6.2010	22.6.2010	2.9.2010
	29.9.2010	25.11.2010		
Ημερομηνία έγκρισης	29.11.2010			
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	+: -: 0:	47 0 5		
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Jan Philipp Albrecht, Regina Bastos, Emine Bozkurt, Simon Busuttil, Andrea Češková, Carlos Coelho, Marije Cornelissen, Silvia Costa, Tadeusz Cymański, Cornelia Ernst, Edite Estrela, Iratxe García Pérez, Ágnes Hankiss, Anna Hedh, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Lívía Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Philippe Juvin, Juan Fernando López Aguilar, Astrid Lulling, Claude Moraes, Elisabeth Morin-Chartier, Γεώργιος Παπανικολάου, Carmen Romero López, Raúl Romeva i Rueda, Judith Sargentini, Nicole Sinclaire, Birgit Sippel, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Eva-Britt Svensson, Britta Thomsen, Wim van de Camp, Axel Voss, Renate Weber, Marina Yannakoudakis, Anna Záborská			
Αναπληρωτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Izaskun Bilbao Barandica, Ioan Enciu, Ana Gomes, Franziska Keller, Kartika Tamara Liotard, Rovana Plumb, Κυριάκος Τριανταφυλλίδης, Cecilia Wikström, Glenis Willmott			
Αναπληρωτές (άρθρο 187, παρ. 2) παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Eider Gardiazábal Rubial, María Irigoyen Pérez, Arlene McCarthy, Judith A. Merkies, Peter Skinner, Jutta Steinruck			
Ημερομηνία κατάθεσης	7.12.2010			